GOORGALM

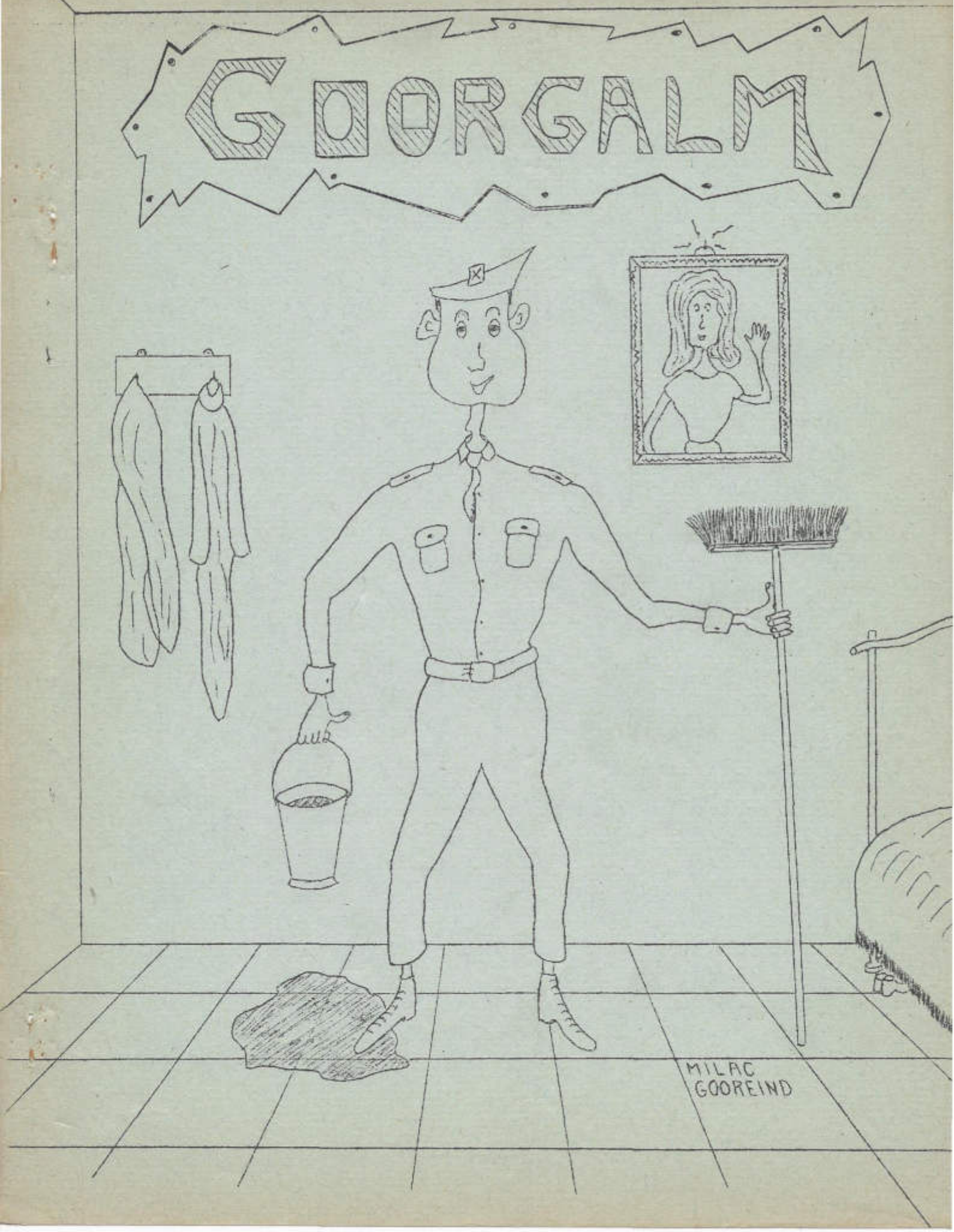

GOORGALM

Maandelijks Tijdschrift - 1ste jaargang

maart '69 nr. 11

Verantwoordelijke uitgever :

M I L A C - Gooreind, Oud-Gooreind 12 Gooreind

Redaktie nieuws

G O O R G A L M I S D O O D

L E V E G O O R G A L M !

Deze leuze zouden onze voorouders tijdens de Franse Revolutie waarschijnlijk ook geroepen hebben als zij het laatste nummer van de eerste jaargang in uw bus hadden gepropt. En U had met hen meegeschreeuwd "Goorgalm (Jaargang I) is dood. Leve Goorgalm (Jaargang II).

Elf maal bezorgden wij U een Goorgalm, de één al wat dikker dan de andere, maar allemaal boven de minimummaat van 35 bladzijden. Stipt op de eerste zaterdag van de maand raasden wij door Gooreinds straten en achterbuurten. Na zovele jaren brachten wij terug de blijde boodschap : "Goorgalm".

Dit alles ware echter niet mogelijk geweest zonder de onschatbare hulp van al of niet anonieme medewerkers, die ons met raad en woord, daad en geld bijstonden om iets voor onze Gooreindse soldaten te doen. Want dat was het hoofddoel van Goorgalm : kontakt houden met onze soldaten. En dat wij hierin geslaagd zijn, denken wij wel te mogen opmaken uit de talrijke bladzijden soldatennieuws, die maandelijks Goorgalm vullen.

Goorgalm werd een "bestseller" met 500 abonnementen. Maar Goorgalm kon, kan en zal slechts kunnen leven, geachte lezer, schattige lezeres, dank zij uw morele en geldelijke steun. Daarom zou het niet netjes zijn van onzentwege alle pluimen op onze hoed te steken en de anderen met een kaal hoofddeksel te laten lopen.

Dank daarom in de eerste plaats aan de Zusters van de Kristelijke Scholen van Vorselaar, bij ons beter gekend als de "Nonnekes van de maskesschool" voor het in bruikleen geven van diverse machines, lokalen en arbeidskrachten, dit alles tegen een spotprijs. Dank U, Zusters ! Omdat ge ons zo erg vertroeteld hebt komen we terug dit jaar ... als we mogen.

Dank ook aan de Kajotters, die knappe en aantrekkelijke jongens die ons een gans jaar behulpzaam waren bij het afdraaien, samenrapen, pinnen, ronddragen der Goorgalmen en diverse andere zaken.
Oprechte dank dus aan Cois Brant, Jef "Pancho" Keyen, Toon en Sus Van Looveren, Cis Michielsen, Roger Raats, René Cornelissens, Jan Nuytemans en diegenen die we over het hoofd mochten gezien hebben.

Dank aan de inzenders van het Kruiswoordraadsel, waardoor U ons bewees dat U met Goorgalm meeleefde. Dank ook omdat ge niet te hard op onze nek gesprongen zijt wanneer er wel eens vergissingen in de "zwarte vakskes" voorkwamen.

Dank aan alle losse medewerkers, die ons tips gaven voor de klapper, lezers schrijven of vraag het aan Oompje. Het deed ons deugd uw reakties in onze brievenbus te vinden.

Dank aan onze vaste medewerkers buiten de redaktie om nl. Louis Jansen. (Knutselhoekje, foto's) en Fons Gabriels (In Bos en Veld).

Dank aan de diverse verenigingen in Gooreind die ter gelegenheid van de Week van de Soldaat buiten de geschreven brieven ook nog wat anders hadden voor onze soldaten (... en voor de redaktieleden van Goorgalm) Dank voor de milde giften, onder welke vorm ook.

Wij danken verder, en dat het welgemeend is, hoeven wij U niet te vertellen, daar kent U ons voor :

onze Voorzitter omdat hij op die memorabele decembermorgen 1967 op het zo illustere idee kwam een soldatenblad op te richten, feit waarvoor hem prompt het voorzitterschap werd aangeboden. Verdere dank voor de manier waarop hij de ganse redaktie tiranniseert, de autoriteit waarmee hij zijn bevelen uitdeelt, de wijze waarop hij het werk verdeelt, de spreuk "Broederlijk Delen" steeds indachtig, en tenslotte onze dank voor de prachtige dierentuin, hoofdzakelijk samengesteld uit kamels en bokken, die wij dank zij zijn toedoen, in ons bezit kregen.

Tenslotte danken wij onze proost voor zijn uitsluitend morele steun en de simpatie waarmee hij soms zijn proostenwoordje vergeet binnen te sturen. Dank ook voor het geslepen redenaarstalent van onze proost, dat ervoor zorgde dat wij af en toe ook eens aan de feestdis mogen.

Dank ook aan de ouders van de redakticleden omwille van het gas, de eieren, het spek, het bier, het lokaal en de elektriciteit die gratis werden geleverd aan zoonlief en zijn kornuiten. Dank ook voor het verdragen van ons

nachtlawaai en het gebruik van uw auto.

Dank tenslotte aan al diegenen die wij, zonder het te willen, vergeten.

Maar dank alleen is niet genoeg; er moet ook geld zijn om in leven te blijven. Daarom zullen op een der zaterdagen in maart onze redaktieleden aan uw deur aanbellen om te vragen of U aub. een abonnement op Goorgalm wil nemen. De prijs is nog altijd even belachelijk laag : 75 frank voor een gewoon, 100 frank voor een steunabonnement.

Wij hopen ook dit jaar weer onze jongens in dienst een verjaardags- kerstmis- en een "Week van de soldaat"-pakket te kunnen sturen. En misschien nog wel iets meer. Doch hierover weten wij meer volgende keer nadat wij aan uw deur gebeld hebben.

==========

Een para moet tijdens grote maneuvers ergens landen om te verkennen. De chef legt hem uit dat hij op die bepaalde breedtegraad moet springen, en terechtkomen naast een bosje met bomen. Tegen één van de bomen zal een fiets staan en daarmee moet hij naar de pastoor van het dichtsbijzijnde dorp rijden en zich aangeven. De man springt, maar de parachute gaat niet open. Hij trekt aan het noodtouwtje, geen beweging. Hij trekt aan het touwtje voor de kleine parachute, geen reaktie. "En nu die velo daar ook nog niet staan zeker, dan ben ik helemaal klaar" verzucht hij.

+-+-+-+-+-+-+-+-+-+-+-+-+

Een belg ligt in Holland op sterven. Een bijgeroepen pastoor vraagt hem wat zijn laatste wens is. "Hollander worden" zegt de man. De pastoor belooft hem daarvoor te zorgen maar hij wil toch eerst graag weten waarom die man zo'n eigenaardige wens heeft. "Wel, antwoordt deze, ik zie liever een Hollander doodgaan dan een belg".

)()()()()()()()()()()()(

Een jongeman komt iedere dag te laat op het werk. Tot de baas het moe wordt en uitroept : "Zeg, manneke, gij weet zeker niet om wat uur wij beginnen. "Nee, antwoordt de andere, "want gul lie zijt hier altijd al".

""""""""""""""""""""""""""""""""

Soldaten nieuws

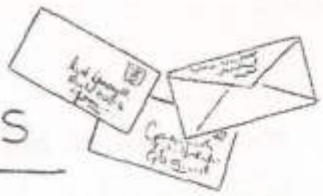

! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !
! Leo van den Keybus vanuit Altenrath !
! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

Vrienden en vriendinnen allemaal,

Ziezo, dat hebben we weeral gehad.
Daarmee bedoel ik dan, " de week van de soldaat ". Verschillende kameraden op de kamer hebben wel te klagen wat die week betreft. Zij hebben zich tevreden moeten stellen met een pakje, dat hen geschonken werd door hun plaatselijke milacvereniging en als ge hen dan vraagt naar wat erin zat, dat moet ge hen meer dan gelijk geven dat het "gene vette" was.
Ik van mijn kant ben " meer " dan tevreden op welke wijze Gooreind zijn "strijders" bedacht heeft.

Ik noem het echt fantastisch. Zo gedurende enkele dagen van 5 tot liefste 8 brieven te ontvangen van alle Gooreindse verenigingen , waarin vele aanmoedigingen te lezen waren.

Dat is voor een soldaat "de beste medecijn" om de glimlach op het gelaat te houden. Wat ik ook niet vergeet is het mooie geschenk dat we in die week van Goorgalm in ontvangst hebben mogen nemen.

Langs ons fantastisch maandblad "Goorgalm" heb ik vernomen dat er ook verschillende verenigingen fantastisch aan bijgedragen hebben. Ook heeft onze burgevader en het jeugdhuis " de Dageraad " een steentje bijgedragen. Vooral van deze laatste vind ik het wel héél mooi, omdat zij tenslotte toch hun spaarcentjes afstonden aan de soldaten.

Wel, ik dank ten zeerste alle verenigingen en sympatisanten die het mogelijk gemaakt hebben ons extra te bedenkèn met een pakket en ook degene die ons zoveel leesgenot bezorgd hebben.

Ook enkele kinderen van de jongens- en de meisjesschool hebben mij aanmoedigende woordjes geschreven. Ook hen dank ik van harte !

Vele kameraden vroegen zich af, hoe het mogelijk was dat men in een dorp zoveel voor hun soldaten kan doen. Ik zegde, zo trots als een pauw, dat ons dorpje Gooreind hier weer eens een bewijs geleverd hed. Zij gaven mij alle prompt gelijk.

Leo

Eigenlijk kunnen we aan Leo's briefje niets aan toe voegen. Graag zouden we wel eens een telling willen maken van km's, uren, nachturen en zweet , wat er allemaal voor zorgde dat we een echte week van de soldaat hadden.
Wie het allemaal wil uitrekenen lope best even binnen bij één der redactieleden, hij zal er vlug genoeg van hebben.
Nog vlug Leo's adres : sm Van den Keybus Leo
68/ 24346
17 RA DTS- By
BPS- 14- BSD

!!!

JAN VERBEUREN
vanuit
B R A K E L

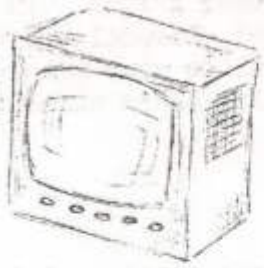

Beste Goorgalmlezers,

Hier dan eindelijk weer een briefje van soldaat Jan. (nvdr.: en dit keer liefst goed op tijd) M'n vorige brief scheen blijkbaar wel iets te laat te komen (nvdr hoe durft hij ????) .

In mijn vorige brief had ik geschreven dat ik op 28 januari naar Duitsland vertrok. Welnu, hier zit ik dan, of zoals men dat in soldatenterm uitdrukt, hier lig ik dan. Ik kan U verzekeren dat de uitdrukking veel waarheid inhoud.

Ik zal u eerst eens vertellen wat ik zoal moet doen hier. Ik ben ingedeeld bij de ploeg der radar-operators. Veronderstellen we nu dat we de 4° februari zijn. Welnu, 's avonds om half vijf vertrekt hier een 24-uren ploeg naar de "site". Deze ploeg bestaat uit een kantinebediende, een centralist, een generatoroperator, een radio-operator en een radaroperator. Onze site is een radarstation op ongeveer 10 à 12 km van de kazerne en boven op de top van een berg gelegen. Daar worden we dan nogmaals onderverdeeld in ploegen. De centralist en de kantinebediende hebben combineo vaste dienst. De drie anderen hebben permanentie. Men moet dan ongeveer twee uren in een lokaaltje gaan zitten (goed verwarmd natuurlijk) en zowat van alles doen.

Het voornaamste is echter dat men wakker blijft . Zo moet men wanneer er iemand aan de poort komt deze gaan kontroleren (de persoon natuurlijk, de poort is altijd in orde) en indien alles in orde is, deze binnenlaten.
Men moet ook bij alarm het overige personeel verwittigen en wakker maken. Er moet ook voor gezorgd worden dat de radar en de generators ofwel de convectors, continu goed blijven draaien.
Kontroleren of alle schijnwerpers branden behoort ook tot onze taken.

Praktisch komt het er op neer dat men nu eens ziet of de radar draait, en zolang deze draait is het goed. Voor de rest van de tijd zet men zich gemakkelijk naast de chauffage en doet men niets meer.

Na 2 uren gaat men 4 uren slapen of naar de TV zien. Dit duurt zo 24 uren lang. Het is er wel zeer plezierig, want in het totaal met de chefs van de "Hertzkabel" bijgerekend zijn we daar hoogstens met 10 man. Het is dus een kazerneke op ons eigen en zodoende zijn we ons eigen baas.
Dat zou dan gebeuren op 4 februari.

Welnu, de volgende dag vertrekken we dan om 17 u naar de kazerne terug. 's Avonds zijn we dan vrij van dienst. De volgende dag , in voormiddag enkele karweitjes opknappen en 's namiddags vrij van dienst. Dan kunnen we een doorlopende vergunning krijgen tot 23 u, en mogen we dan ook de stad in trekken.
Dan nog 2 dagen (in totaal dus 3 dagen) in de kazerne en weer altijd kleine karweitjes doen. Daarna gaan we weerom de site op. Dit zou dan op 8 februari zijn.

Zo, nu weet ge zo ongeveer wat ik zoal zal moeten doen hier. Mijn verlof staat voor 99 % vast op 15 maart en dan nog liefst 10 dagen natuurlijk.

Wat ik in het begin van mijn brief vergeten ben, en wat zeer belangrijk is, wil ik nu eerst en vooral doen. Namelijk alle mensen bedanken die mij ter gelegenheid van

" de week van de soldaat " een brief of een geschenk toegestuurd hebben. Van vele heb ik spijtig genoeg niet het adres om hen persoonlijk een briefje te sturen. Daarom langs deze weg, nogmaals dank aan allen !!!

Zo, nu ben ik ver uitgepraat. Ik weet anders toch niks meer te vertellen, en kom, er zullen nog wel brieven van me volgen. Dus beste Goorgalmlezeressen en lezers, tot volgende brief , of tot 15 maart .....

j a n

Ja, we beginnen nu toch te geloven dat Jan meer vrije tijd heeft dan vroeger het geval was. Z'n brieven komen op tijd binnen (en Jan kennende mogen we dit al een hele prestatie noemen) en ook de inhoud wordt uitgebreider. Bravo, doe zo gerust verder Jan, onze typist krijgt ge toch niet bang, ook al schrijft ge 20 blz.
In één van z'n P.S. (meestal bedoeld voor de redaktie) schrijft Jan dat er ginder wel tussen de 40 en 60 cm sneeuw ligt. Tja Jan, daar kunnen we nu op Gooreind allemaal van meeklappen. Lees maar eens zéér aandachtig de dagklapper ....
Jan z'n adres : sm Jan Verbeuren 68/ 56801
43 A (Hawk) Stafbatterij kamer 103

BPS - 37- BSD

Oo°Oo°Oo°

Elke keer als de deur opengaat, verdwijnt dit blad zo ergens in een groot register. Kwestie van je plan een beetje te trekken, en zonder te stoefen, daar ben ik een echte crack in geworden.

Hier wordt er hard gewerkt, ditmaal door de chauffeurs, algemene diensten enz. sekretariaatsdiensten uitgezonderd. Ons beginnen ze stilaan te vergeten. Er komt praktisch geen post meer binnen, en kwaad dat ik erom ben.
Er wordt afgevoerd dat het een lust is. De ene dag zoveel kamions, de andere dag zoveel treinen, enfin , er is altijd zoveel volk weg dat men niemand vind om piket te doen.
Wie neemt men dan ? De vaste diensten. Over 14 dagen heb ik 2 dagen na elkaar piket gedaan. Maar ze kennen Pietje nog niet goed. Ik wil wel piket doen, maar geen 2 dagen achter elkaar patatten jassen, hé, wat doe je dan ?? Van je oren naken en piket kantien eisen, en dan nog krijgen ook. En dan maar kaarten met de kaninières.
We hebben hier drie van die exemplaren : de ene, de bazin, is een panlat, nee nog dunner; de jongste lijkt meer op een kameleon, ze verandert elke dag van kleur (haar): grijs, ros, satijn,blond en zwart.
Je moet elke avond goed zien of het Christiane wel is.
Het derde exemplaar vertrekt over enkele maanden naar Brazilië als leken-helpster in ontwikkelingslanden.
Voilà, ondertussen kennen jullie onze juffrouwen ook weeral.

Eh dan het grote nieuws. Deze Goorgalm zal je voor de laatste maal naar Siegen moeten sturen. De volgende zal een langere weg moeten afleggen. Ja, ja, jullie raden goed, stuur ze in het vervolg maar Kassel. Ik vertrek naar de 2° Jagers te Paard in Kassel. Maar, ik ben in het leger gekomen om te verhuizen. Na Turnhout kwam Siegen. Normaal dat je uit Turnhout vertrekt. Na Siegen zal Kassel komen, en dan, ja het is nog niet gedaan, Arnsberg. 2 JP verhuist inderdaad in juni naar Arnsberg. Nu, ik krijg op het einde van m'n legerdienst toch zeker het kenteken van goed verhuizer .

Verdorie, dat gaat een lange brief worden. Nu, ik help het boekje nog wat dikker worden . Sorry voor de typist, maar als ik ooit nog eens in verlof mag komen, zal ik hem eens een pintke betalen (nvdtypist : 't ventje drinkt geen bier meer, aanvaard wel 8 fr) Sukkelaar, ik heb echt kompassie met je. Terwijl jij aan het typen bent 's nachts zal ik eens aan je denken, en ... zalig doorslapen. Goed, dan doe je ook nog eens een goed werk.

Sorry, ik zou jullie graag helpen met soldateninzendingen voor het kruiswoordraadsel maar werkelijk, daar ben ik te stom voor. Ik probeer elke keer, maar als ik 3 woorden vind spring ik al een meter hoog. Nu, de strijd is al spannend genoeg onder de niet-soldaten. Ik supporter, is dat niet evengoed ?

Die opiniepeiling stuur ik achteraf. Goorgalm vergezelt me altijd op het sekretariaat, kwestie van altijd iets leesbaars bij de hand te hebben. Nu zit hij nog in de lade van mijn bureel.

Voor mij blijft jeugdnieuws nog altijd het interessantste; wat me meer begint te interesseren is die jeugdraad. Langs deze weg zou ik een oproep willen doen, zowel aan de jeugd als aan de ouderen. A.U.B. , werk er zoveel mogelijk aan mee, in de mate van het mogelijke. Een jeugdraad is werkelijk noodzakelijk om een goede werking mogelijk te maken. Ga zelf maar eens na : weet je nog de tijd dat we tijdens de vakantie's naar de "zavelput" op Akkerveken trokken ? Wie weet er nog een bos waar we kunnen spelen ? Als we aan sport willen doen, waar moeten we heen ? Het voetbalplein wordt altijd bereidwillig ter beschikking gesteld door Gooreind V.V. We zijn het bestuur daarvoor zéér dankbaar. Maar waar kunnen we eens serieus aan atletiek doen ? Zou het zoveel gevraagd zijn om achter de kerk een mini-looppiste en springbak aan te leggen ? Met de helft van dat terrein zouden we het al kunnen

stellen, de rest kan dan nog open blijven voor het gewone gebruik.
We zijn in Gooreind voorgoed in gang geschoten met een jeugdwerking, help ons zoveel mogelijk door uw steun, niet zozeer financiële steun, maar vooral morele steun Het gaat tenslotte over jullie kinderen.

Nu wordt het stilaan tijd mijn epistel te besluiten. Het liefke moet het ontgelden : geen brief geschreven vandaag. Maar ja, iedereen moet zijn beurt krijgen.

Ik wens jullie nog allemaal het beste en tot volgende keer, hopelijk in levende lijve

p i e t

Tot daar dan Piet, die door onze Gooreindse jeugdverenigingen wel gemist wordt. Piet vergeet echter Gooreind niet, en toch zeker niet de jeugd niet. Daarom drukten we z'n briefje ook zéér graag voor onze lezers af en hopen maar dat Piets oproep in goede aarde mag vallen. Wie Piet wil schrijven kan z'n adres gerust aan één der redaktieleden vragen daar we tot hiertoe nog niet in het bezit zijn van z'n nieuw adres.

()()()

volgende verlof geschorst werd en gans de maand geen nachtvergunning! Verlof geven vergeten ze soms wel, maar de straffen toch niet, want die enkele dagen ballen die ik in Turnhout nog meekreeg, brachten ze hier ook vlug aan mijn oren.
Dit is zoal het voornaamste wat ik wilde vertellen. Ik wens U het allerbeste.

Nogmaals: hartelijk dank, en tot wederziens!

Jos

Het spreekt vanzelf dat ook wij U bedanken voor uw brief, Jos, en u het beste toewensen. Zoals we kunnen opmaken uit uw schrijven, neemt het soldatenleven ook voor u zijn alledaagse vormen aan: voertuig onderhouden, ballen krijgen, weer voertuig kuisen, en ondertussen maar wachten op vergunning en verlof (en misschien een beetje op Goorgalm, hopen wij) Tot volgende maand!

Het adres van Jos is nog steeds hetzelfde:

S.M. Jos Van den Bergh 68/50243
V.A.School Blok A 37 K.42
Voertuigenbatterij
Brasschaat.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

NOG UIT POLYGOON: §?§?§?§?§?§?§?§?§?§
?§? LUDO NUYTEMANS §?
§?§?§?§?§?§?§?§?§?§

Beste Milacvrienden,

Het is weer een hele tijd geleden dat je nieuws hebt ontvangen van mij, maar ja, de tijd gaat hier zo vlug voorbij. Mijn pisser (dit woord kan nog juist door de beugel, nota van de zedenmeester) is pas van mijn muts en ik sta al op 115 dagen.

Hier te Brasschaat gekazernoerd, zijn we reeds tweemaal naar Ekeren op maneuvers geweest; daar was het zeer goed om uit te gaan, overdag moest ik met een kolonel van de pantsertroepen rijden, die de punten gaf op de schutterskunst van onze kameraden. 's Nachts zaten wij danin "Manneke Pis"; de jongens van de artillerie zullen die café vlak tegen het kamp wel kennen. De laatste maal zat ik daar met Guido Pacqué uit Wuustwezel gezellig een pintje te pakken. Om drie uur vonden we het tijd om te gaan slapen (groot gelijk, n.v.d.r.) maar pas buiten hadden de R.P.'s ons al te pakken. Na veel over en 't weer praten (in ons beste frans) lieten ze ons toch gaan zonder ons op te schrijven. Zo zijn we dan toch nog zonder ballen terug in Brasschaat gesukkeld.

Ondertussen is er niet veel meer gebeurd tot Kerstmis, toen moest ik op wacht staan. Op Kerstdag ging ik echter liever een pint pakken dan te patrouilleren (wat zeer menselijk is, n.v.d.r.) , mijn maat en ik gooiden ons wapen in het gras en gingen vlug een pintje snoepen in de Excelsior en nadien in de Madrak, tenslotte en pakje fritten gaan halen en terug de wacht op. De Postcommandant rook echter dat wij bier ge-

dronken hadden, en voor straf moesten we voor hem ook een pak friet gaan halen.

Nu in Januari zit ik al een heel maand te wachten achter mijn Goorgalm (zonder sukses) Daarom was ik deze maand zo triestig gezind dat ik al zeven maal de muur deed (om naar huis te gaan), zesmaal met sukses en de zevende maal zonder sukses. Gelukkig hebben we een nieuwe commandant en had ik een goede uitvlucht, zodat het met vier dagen bal'en afliep.

's Anderdaags echter had ik een zending naar Hoogboom, onderweg inspectie van de M.P.'s, mijn reispas was niet getekend, mijn verbandkist had ik niet bij,evenmin als mijn gereedschap en tenslotte werkte mijn pinker niet, alles tezamen dus weer een mooi verslag en ditmaal had ik wel een beetje schrik.
Gelukkig is van die straf niet veel in huis gekomen, omdat we een week in Euskirchen zaten, juist na de uitspraak van die straf.

Nu maandag vertrek ik met een majoor naar Soest voor een hele week en zaterdag komen we terug.

Ik ga stilaan sluiten want ik krijg de bibber in mijn hand en ik moet nog een dag kunnen doorkrabben op mijn almanak.

Met de beste wensen aan alle wapenbroeders en vooral aan Leo Van de Keybus.

L u d o

Wij krijgen ook al de bibber, Ludo, als we je horen vertellen dat wij een flink stuk achterstaan met de verzending van uw goorgalmen. De verantwoordelijke in kwestie zal op zijn vingers getikt worden. Wij zullen ook denken aan de nieuwe soldaat die in Gooreind komt wonen. Voor de rest kunnen we maar zeggen dat uit uw drinkavonturen blijkt dat ge al een rasechte Gooreindenaar geworden zijt. Wij verwachten een even lange brief van U, maar dan niet met zo'n lange tussenpozen. Voor het overige nog veel pintjesgenot en laat u niet vangen.
Wij bereiken Ludo op volgend adres:

S.M. Ludo Nuytemans,
18 R.A.
Staf Batterij K. 209
Kwartier Oost
Brasschaat.

OLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOLAOL

UITBUNDIGE AFZWAAIBRIEF UIT SOEST VAN
L E O
V A N
S T A A Y

Vrienden Goorgalm,

Hier dan weer wat super nieuws uit Soest. Eerst en vooral, vrienden, wil ik U danken voor al wat ge gedaan hebt tijdens de week van de soldaat! ('t is niks Leo, 't was voor ons ook plezant). Vandaag heb ik ook de map plus al wat erin zat ontvangen, vrienden nogmaals dank!!

Ook heb ik tijdens de week van de soldaat veel brieven ontvangen uit Goorgind. Het was machtig hoe Gooreind meeleefde met zijn soldaten ; nogmaals beste mensen, mijn beste dank!

Ook heb ik de mogelijkheid gezien al die mensen terug te pennen (als super ancien zie je daar wel de kans toe zouden wij zo zeggen, n.v.d.r.), ook al was het dan langs Goorgalm om. Ik heb U weer heel wat werk op uw nek geschoven, nogmaals sorry, sorry, sorry! (dat is niet erg Leo, wij hebben een brede nek) Bij gebrek aan adressen wist ik niet beter. Sorry, sorry, sorry, sorry!!! Als Goorgalm uitkomt zal ik al goed en wel burger zijn, daarom vrienden Goorgalm, wil ik U mijn dank betuigen voor al die knappe Goorgalmen die U mij toestuurde, het deed mij altijd goed te vernemen hoe Gooreind en de andere soldaten het stelden. Ik hoop dat ik ook eens iets voor u kan doen , zoals u een gans jaar bezig zijt geweest met onze rekruten, anciens en suppers.

Voor onze pas binnengeroepen soldaten wens ik een vliegend jaar, vele schone dagen, weinig drill, veel verlof, en als slot zeg ik dan nog; "jongens, pak het jaar op met een glimlach, vermijdt straffen en karwei en zwaai stijlvol af".

Nogmaals mijn beste dank aan Gooreind en Goorgalm, en weldra tot kijk in buger!

L e o

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
! D E M O B 2 4 F E B R.!
!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Dank Dank Dank Dank Dank Dank Dank Dank Dank Dank Dank Dank Dank Dank Dank
Stop Stop Stop Stop Stop Stop Stop Stop Stop Stop Stop Stop Stop Stop Stop

K E E P S M I L I N G !!! S O L O N G !!!!!!

Na al die grote pluimen die we weeral op onze reeds gevulde hoed kunnen steken, moeten we toch ook Leo zelf echt bedanken: voor de regelmatigheid waarmee zijn pittige briefjes in de Goorgalmbus vielen, voor het optimisme dat ze altijd meebrachten, en voor zijn sympatie voor Goorgalm. We zullen U als soldaat erg missen Leo, maar dat wil niet zeggen dat we uw afzwaai misgunnen; integendeel: welkom in Gooreind en nog veel sukses in het burgerleven!

-_=
::

Onze voorzitter heeft zich nog eens naar het huis van de vader van onze gemeente begeven, waar hij inzage kreeg van de lijst der oproepingen voor het jaar 1969. Ongeveer 25 jonge Goorgindse krachten zullen in de loop van dit jaar het kakhi-uniform aantrekken. Enkele van hen hebben het reeds aan en anderen hebben zopas het Klein Kasteeltje bezocht. Van de vijf rekruten die begin februari kennis gemaakt hebben met "den armee", hebben er reeds vier van zich laten horen. Hun eerste indrukken zijn bevredigend, maar we zullen hen liever zelf aan het woord laten.

Jozef Van Hooydonck liet reeds tweemaal een enveloppe in onze bus duikelen, de eerste keer een klein briefje met zijn adres, de tweede keer een volwaardige brief. Als beloning voor zoveel ijver laten we hem als eerste wel en wee van het leger bezingen.

Jozef Van Hoydonck vanuit Turnhout

Beste Goorgalmers,

Hier komt dan een briefje van rekruut Jos uit Turnhout. Om het niet te vergeten, eerst en vooral mijn dank voor het geschenk dat ik heb gekregen tijdens de Milac-week. Op dit ogenblik klop ik mijn laatste dagen in Turnhout, want dinsdag 25 februari laten ze (de mannen(?) van 't leger) me reeds afreizen naar het Duitse Werl. Mijn opleiding (3 weken echarme) in de 2e Cie van majoor Blairon (ook circus Blairon genoemd) is zeer goed verlopen.
De eerste dagen waren nog de beste. We mochten wat kostuums passen en deze korter, langer, breder, en smaller laten maken. Er kwamen ook verschillende papieren en papiertjes om te tekenen. Maar na die dagen begon het circus. Ze begonnen natuurlijk met de gekende drill. Het was een gebrul van "geef acht" en "voorwaarts march". Het groeten kwam er natuurlijk ook bij, maar dat is niet zo erg, ge moet maar met uw hand naar uwe kop wijzen. De bewapening bleef ook niet achter, nee we mochten al eens schieten (hoe durven ze). Het ergste moest echter nog komen. Met een geweer en een rugzak, moesten we over de grond kruipen. Met zo'n februariweer kunt ge u wel indenken dat we nogal een keertje met onze neus door de sneeuw geschuurd hebben. Dat is nu bijna allemaal voorbij (hier in Turnhout toch). We kunnen nog een spuitje verwachten (+ 2 dagen rust) en dan naar Duitsland.
Dit was dan het voornaamste voor het begin. Ik wens iedereen het beste en tot volgende keer.

De beste groeten van Jozef.

Tot daar dan Jozef, die ons nog beloofde zijn adres in Duitsland zo vlug mogelijk toe te sturen.

Jan Gorissen vanuit Turnhout

Beste Goorgalmers,

Dit is dan mijn eerste briefje uit Turnhout. Ik voel me nogal goed in dat slechte Turnhout. De drill valt nogal redelijk mee en de rest ook. Het eten is er nogal goed en als het zo blijft ben ik binnen een jaartje wel vijf kg bijgekomen, misschien nog wel meer. Met de mensen van Gooreind gaat het waarschijnlijk zeer goed, juist zoals met mij. Binnen drie maanden vertrek ik naar Soest samen met Guido Smits. Guy Van den Dyck moet binnen een goede maand naar Altenrath.
We pakken natuurlijk nogal veel pinten, maar het bier van Gooreind is volgens mij nog altijd onklopbaar. Mijn opleiding als chauffeur zal vlug ten einde zijn, en dan naar Duitsland om verder dienst te kloppen. Tot weerziens, beste Goorgalmers.
We hopen je vlug terug te zien op Gooreind, Jan. Ondertussen schrijven we naar Jan op het volgende adres :

S.M. Gorissen J.R.
OC 3
Kamer 86 Cie 5
Kazerne Majoor Blairon Turnhout

De Clerck Ludo vanuit Turnhout

Beste vrienden uit Gooreind,

Hier is een briefje van een soldaat, die in Turnhout is gelegerd tot 25 februari. Dan vertrek ik naar Siegen om de rest van mijn diensttijd (nog 11 maanden) daar als mekaniekker te gaan slijten. Hier in Turnhout is het voortreffelijk goed.

Van één ding heb ik spijt en dat is dat er hier heel veel sneeuw ligt om door te kruipen. Het gevolg is dat onze geweren vlug roesten en onze kleren vlug nat zijn. Maar toch is het eens plezant om u nat te maken met in de sneeuw te lopen en te vallen. Nu ga ik sluiten, want mijn geweer moet nodig eens gekuist worden. Vele groeten van een soldaat , landverdediger, en tot ik weer eens op Gooreind kom.

Ludo

Op dit moment zal Ludo reeds in Siegen zijn en we wachten nu op zijn volgende briefje om het adres te kennen.
Van Jos Van Gils kregen we een kaartje waarop de voorgevel van het circus Blairon uit Turnhout afgebeeld staat. Jos dankt ons voor het rekrutenmapje en stuurde ons ook zijn adres. Als Jos ondertussen niet verhuisd is kunnen we hem schrijven op het volgende adres.

S.M. Van Gils Jos 69/11183
O.C. nr 3
Kamer 167 Kazerne Majoor Blairon
Turnhout

Van Guido Smits kregen we nog geen briefje, maar we hopen van binnenkort enkele woordjes van hem te ontvangen.

Aan de ouders van rekruten vragen we ons zo vlug mogelijk het adres van hun zoon te bezorgen. Immers, het gebeurt vaak dat zij al dagen in het bezit zijn van het juiste adres, Goorgalm volgt dan wel, maar dikwijls te laat.Onze soldaten vragen we ook, te samen met de brief die ze naar huis sturen vlug een kaartje te zenden naar Goorgalm. Zo kunnen wij ervoor zorgen dat al de Goorgalmen overal tijdig toekomen.
Meld dus elke adresverandering aan Goorgalm

Oud-Gooreind 12
GOOREIND (P. Wuustwezel)

Erg ....

Tuur en Jef zijn gewetensvolle gemeentewerklieden, die zeer ijverig hun opgelegde dagtaak vervullen.
Op zekere da g, toch ze samen een grachtkant aan het kuisen waren, trapt den Tuur plots een slak dood.
Verwonderd kijkt Jef op en zegt :

" Allé, Tuur, waarom doet ge zo iets. Heeft dat beestje u soms iets misdaan ?"

" Neen " zegt Tuur, "Maar 'k werd het beu, die liep nu al de ganse dag voor mijn voeten."

=:=:=:

IN BOS EN VELD.

Een ingewikkeld Raderwerk

De vorige maand zagen we, hoe alle insektensoorten, voor wat hun aantal betreft, aan min of meer sterke schommelingen onderhevig zijn. Wil het evenwicht in de natuur bewaard worden, dan moet het gemiddelde aantal van elke soort gelijk blijven. Anders gezegd: één paar van gelijk welke soort mag na bv. 10 generaties slechts vermoedelijk twee nakomelingen hebben.

De natuur zorgt gewoonlijk zelf voor dit evenwicht. Wordt door de ene of andere omstandigheid een insekt niet voldoende in toom gehouden, dan ontstaat, wegens de grote vruchtbaarheid van de insekten, in korte tijd een plaag. Legt een kever bv. 50 eitjes, dan moeten gemiddeld 48 nakomelingen omkomen eer ze volwassen zijn. Bleven ze alle in leven, dan zou één paar van deze keversoort na 10 generaties niet twee nakomelingen hebben, maar wel een astronomisch aantal, dat slechts door een rijtje van 16 cijfers kan uitgedrukt worden.

Het is dus duidelijk dat het evenwicht onder de insekten voor de wereld van vitaal belang is. De Amerikaanse entomoloog, A. Gaul, vertelt in zijn werk "Insekten", dat 10 % van het nationaal inkomen van de U.S.A. door de insekten verloren gaat. Denk maar aan de vele uitgaven voor insektenbestrijding, de werkuren die verloren gaan wegens malaria en andere door insekten overgebrachte ziekten, de deskundigen die voortdurend ingezet worden tegen de insektenplagen, de oogstschaden en schaden allerlei die rechtstreeks of middellijk bijna elke menselijke bedrijvigheid treffen. Toch is deze zienswijze iets eenzijdig: voor wat betreft de uitgaven besteed aan insektenbestrijding mogen we niet vergeten, dat hetgeen voor de ene een verlies is, voor de andere daarentegen een winst betekent.

Maar wat ons vooral bezighoudt is de vraag: op welke wijze geraakt het grote aantal nakomelingen van de insekten aan een vroegtijdig einde? Over de rol die het klimaat daarbij vervult, zijn onjuiste opvattingen verspreid, zoals we hebben gezien. En voor wat de natuurlijke vijanden van de insekten betreft, staan we eerder voor nog een grote onwetendheid.

Wel weet eenieder dat een zeker aantal grotere dieren de insekten vervolgen: meesjes en andere vogels sporen ijverig de eieren, larven en volwassen insekten op. Ook zoogdieren spelen een gewichtige rol: spitsmuis, mol, vleermuis, egel, eekhoorn, muis...

Veel minder is het bekend, dat de insekten hun grootste vijanden tellen in hun eigen rangen en onder de zwamziekten. Maar wie zich enige tijd toelegt op het kweken van insekten, doet daar algauw de ondervinding van op. Een heel leger van insekten leeft als parasiet ten koste van andere insekten en het is zeer boeiend deze grote verscheidenheid van uiterst nuttige insekten, die elk hun eigen leefwijze hebben, te bestuderen. Deze parasiterende insekten (sluipwespen, sluipvliegen, graafwespen...) zijn soms zeer klein, zodat ze zelfs aan één vlindereitje of aan één bladluis genoeg hebben om hun ganse ontwikkeling te voltrekken. Volgende maand hopen we enkele gevallen nader te leren kennen.

sportnieuws

VOETBAL VOETBAL VOETBAL VOETBAL
+++++++ +++++++ +++++++ +++++++

Voor onze voetballers is de maand februari een zeer kalme maand geweest. Slechts twee matchen werden gespeeld, de andere werden wegens het slechte weer afgelast.

De eerste ploeg moest op 2 februari aan huis spelen tegen de ploeg van St. Antonius, niet die met zijn varken , maar Antonia. G.V.V. speelde een zeer behoorlijke wedstrijd. Julien Franssens zorgde met een kanonschot van op 30 meter voor het openingsdoelpunt. Het was invaller Louis Smeulders die naderhand nog tweemaal zou scoren. Antonia scoorde ook tweemaal. Einduitslag 3-2 . Een verdiende overwinning voor onze jongens .

Dat beide ploegen twee weken noodgedwongen rust achter de rug hadden kon men wel zien tijdens de wedstrijd van 23 februari St.Lenaerts-G.V.V. Uitslag 2-1 . Zeer spijtige nederlaag voor onze mauve-witten waarbij de afwezigheid van Jef Brems sterk aangevoeld werd. Het was Frans Dirven die met een kopbal voor het Gooreindse doelpunt zorgde. In het laatste half uur verdiende Gooreind zeker nog een tweede doelpunt.

In maart, als het weer goed blijft, zijn er vijf wedstrijden voorzien waarbij we twee derby's opmerken: tegen Achterbroek en Wuustwezel.

2-3 G.V.V.- Zwarte Leeuw (die zullen we wel temmen)
9-3 Achterbroek - G.V.V. (hopelijk rouwstemming in "t'Schoentje")
16-3 G.V.V.- Wuustwezel (de match van het jaar, liefst voor een uitverkocht stadion)
23-3 Gierle - G.V.V. (Louis Neefs mag in Madrid winnen,maar G.V.V. in Gierle)
30-3 G.V.V.- Wortel(die zullen we wel een pee stoven)

De reserven en de scholieren speelden niet wegens de algemene afgelasting.

Kadetten: Maria ter Heide - G.V.V. 1-4 Doelpunten van Van Velthoven Donkers,Neefs G. en Neefs Daniel.

Jeugdwedstrijden in maart:

Reserven: 2-3 Wuustwezel - G.V.V. 9.30 h
-------- 9-3 G.V.V.- Achterbroek 10h
16-3 Kaart - G.V.V. 9.30. h
30-3 G.V.V.- St Lenaerts 10 h

Scholieren : 2-3 G.V.V.- Wuustwezel
---------- 9-3 Kalmthout - G.V.V. (dit is voor den titel)
16-3 G.V.V.- Stabroek
30-3 Berendrecht - G.V.V.
Wedstrijden tekens te 9.30 h

Kadetten : 2-3 G.V.V.- Wuustwezel
9-3 Kalmthout - G.V.V.
16-3 G.V.V.- Stabroek
30-3 Berendrecht - G.V.V. Telkens te 11 h

Dit was het dan weer voor de voetbal. Tot volgende maand.

KRUISBOOG KRUISBOOG KRUISBOOG

In het door u en ons zo bekende cafe bij tante Net ging deze maand de zesdaagse door van de kruisbooggilde. Deze zesdaagse wordt gespeeld met ploegen van twee man. Dit jaar ging men van start met 38 deelnemers wat betekent 19 ploegen. Wat de hiernavolgendeuitslagen betreft moeten we eerst en vooral zeggen dat het alleen de voornaamste en hoogste resultaten zijn.

De eerste doorgang, de eerste dag zouman in de koers zeggen,daarin lukte Willy Van Tiggel het hoogst aantal punten. Hij schoot 35 pt. bij elkaar,dit was een meer dan Jaak Van De Kieboom, Jan Van Tiggel en Jef de Clerck. Per ploeg deelde Toon Verbeuren-Jaak Van De Kieboom en Jef de Clerck-Louis Nuytemans de overwinning, beiden met 65 punten.

Bij de tweede doorgang was Jos Janssens(den Nellen) met 35 pt. individueel eerst. Vijf ploegen kwamen hier gelijk uit de bus. Het aantal punten en de namen hadden we op een ander bierkaartje geschreven en dat hebben we spijtig genoeg bij tante Net laten liggen . Het is er nu nog alle dagente bezichtigen tussen 14 en 16 h (na den dop)tegen de prijs van 8 franken.(Er wordt u dan gratis een pintje aangeboden)

Tijdens de derde doorgang zorgden Nuyts Karel en Roelen Louis voor een sensationele prestatie door individueelmet de eerste twee prijzen te gaan lopen,respektieflijk 35 en 34 pt. , en samen het ploegenklassement te winnen.

De vierde doorgang was individueel voor Moors F. die het maximum der punten (36) behaalde. Het dagelijks ploegenklassement werd verdeeld onder Moors-Thijs en Verbeuren-V.D.Kieboom.

Van de vijfde en de zesde doorgangzijn tot nu toede uitslagen niet volledig maar die krijgt ge zeker volgende maand.

Voor die maand wensen wij al de schutters zeer vele rozen en nog veel meer .....(schol) Tot volgende maand .

WIPSCHIETING WIPSCHIETING WIPSCHIETING

Februari bracht voor de Miro-wipschutters zeer vele goede uitslagen op. Enkele van de voornaamste werden ons meegedeeld door de lokaalhouder L. Goetstouwers.
Jef Leysen lukte erin twee zijvogels af te schieten. Een hoge en een zijvogel werden eigendom van Sooi Van Looveren. Tijdens de kampioenschieting welke doorging te Landhoven lukte L. Goetstouwers erin de hoge af te schieten. Dit kampioenschapbracht voor Sooi Van Looveren ook nog twee vogels op. Proficiat voor al deze uitslagen en tot volgende maand

hieronderzoununogeentekeningofeenmopmoetenkomendanisditbladookweeralvol

NOG EEN MOPJE.

Een fransman, een duitser, een belg en een hollander organiseren een feestje en spreken af dat ieder wat meebrengt om te eten.
De fransman heeft een fles cognac bij, de duitser brengt brood en worsten mee, de belg een grote biefstuk en de hollander heeft....
zijn broer bij.

HAHAHAH

Dagklapper.

Woensdag 29 januari 1969.

Terwijl ijverige redaktieleden, die, zoals gewoonlijk, al het werk tot een enorme hoop hebben laten aangroeien, met de moed der wanhoop de laatste (reuze-)hand aan de stencils leggen, zitten de leden van de Daffersklub genoeglijk met de beentjes onder tafel en doen zich tegoed aan lekker worstenbrood. Zoals dat wel meer gebeurt in Gooreind, werd daar ook een pintje bij genuttigd, zodat het diep in de nacht was toen de laatste man buitenstrompelde. Dit laatste deden ook de redaktieleden, maar dan om een heel andere reden, zoals de lezers die ons kennen wel zullen begrijpen.

Voor diegenen die het nog niet wisten: de zangers hebben nu ook de allure van een echte vereniging aangenomen. Gegroeid uit een losse groep, hebben zij nu hun eigen bestuur, schatbewaarder, secretaris en noem maar op. Vandaag hadden zij (hun eerste?) bestuursvergadering. En dat het er een historische was, moge blijken uit de woorden, die op het einde door de kassier, Jef C., werden uitgesproken: "En dus beste vrienden, binnenkort houden we ons teerfeest; we gaan zelf het eten niet koken, maar we doen het met een trakteur."
De overige bestuursleden hebben toen maar besloten de vergadering op te heffen, Jef met een traktor naar huis te voeren, hem met een kruik warme melk in bed te stoppen en een dokter op te bellen om hem eens goed te "traiteren". Nadat deze hem een woordenboek als recept had voorgeschreven, sliep Jef vredig in.
Naar verluidt is zijn toestand bevredigend, in zoverre hij zelfs reeds kontakt heeft kunnen opnemen met een traiteur die beloofd heeft het eten voor het teerfeest met een traktor aan te voeren.

Donderdag 30.1

Goorgalm wil steeds het neusje van de zalm, en ondanks het vele werk met het afdraaien van ons geesteskind, werd toch nog een korrespondent bereid gevonden even bij Jef Stevens binnen te wippen. Daar ging inderdaad de keuring door van de vogels die volgende zaterdag en zondag op het publiek zouden worden losgelaten (of waarop het publiek zou losgelaten worden). Zo'n vogelkeuring is werkelijk iets raars. Je moet wel even wennen aan de luidruchtige sfeer die door de beestjes en hun eigenaars verspreid wordt, eer je eens langs de kooien kunt wandelen. Plots zie je dan een vogel met prachtige veren en kleuren, en je denkt natuurlijk: Dàt wordt de kampioen. De keurder die juist passeert, denkt er echter heel anders over: hij bekijkt even het diertje en vraagt dan: "Is dat een vogel? Het is

net een gekleurde schotelvod zoals hij daar zit." Later blijkt dat vooral de houding van de vogel van groot belang is. "Borst vooruit en staart omhoog" is de slogan van de vogelkeurder. Zoals mannequins moeten ze zich langs alle kanten kunnen laten bewonderen. Zo is het dan mogelijk dat een zwarte kraai tot kampioen verkozen wordt, terwijl de appelvink naast hem in de ogen van de leek heel wat mooier scheen, maar met minder punten begenadid wordt. De volgende kampioenen werden verkozen:

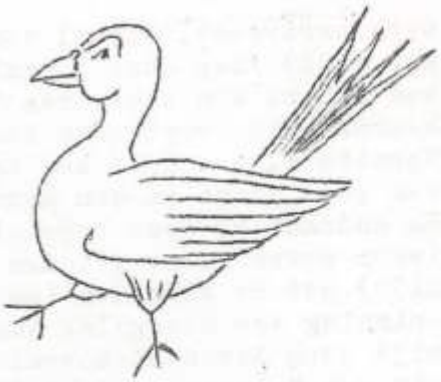

Soort:	Naam:	Eigenaar:	Punten:
Kleurkanaries	Grauw	G. Zaman (St Job)	91
Bastaarden	Noordvink & Botvink	Beirens J. (Brasschaat)	91
Eur. wildang (groot)	Kraai	idem	91
Idem (klein)	Noordkriek (?)	Van Dunneghem (Br.)	90
Papegaaiachtigen	Prachtrozella	Van Beek J.	90
Exoten	Beo	Van Hassel P. (Ekeren)	90

In feite was er voor de wildzang of Europese vogel slechts één prijs voorzien, maar de jury vond het zo moeilijk om te kiezen tussen de kraai en de noordvink (hierboven noemden wij deze noordkriek omdat we die naam veel schilderachtiger vinden), dat ze zelf het onderscheid maakte tussen groot en klein.
Al scheerden onze twee Gooreindse deelnemers niet de hoogste toppen, toch haalde A. Scheipers tweemaal 88 met zijn zebravink en kraagmerel, geëvenaard door J. Herrewijn met een sijs en een kruising tussen een sijs en een kanariepietje. De cijfers voor hun andere vogels lagen iets lager, maar hiermee hielden ze toch nog gelijke tred met de andere deelnemers. Een halve Gooreindenaar, sekretaris van de Siervogel en gelegenheidsgoorgalmer L.J. vertelde ons dat hij aan alle hobbies meedoet (zegt de naam "Jan Doe Het Zelf" U iets, lieve lezer?), maar in geen enkele daarvan uitblinkt. Niettegenstaande zijn bescheidenheid, haalde hij toch zo maar eventjes 90 punten met zijn (afgeschooide, nota van zijn zwager) Chinese dwergkwartel en kreeg meteen een ereprijs van de jury. Zodat ook Goorgalm weeral maar eens tussen de prijzen zat. U ziet het lezer, wij hebben vele pijlen op onze redaktieboog.

Vrijdag 31 januari.

Onze voorzitter hijst zich (voor zover hier van hijsen sprake kan zijn) vandaag maar weer eens in de belangstelling. Werklustig zoals steeds, kijkt hij bij het afdraaien van zijn geliefde stencils niet naar tijd of uur, tot hij uiteindelijk tot de onthutsende vaststelling komt dat hij nog maar een half uurtje heeft om op zijn werk te geraken. Zonder eten in zijn "lijf", wipt hij vliegensvlug (voor zover hier van wippen sprake kan zijn) in zijn auto (voor zover hier van auto sprake kan zijn) en vliegt met de hem eigen snelheid naar M. Of het nu aan de "auto" of aan de nogal hobbelige weg lag, feit is dat hij onder het rijden (voor zover hier van rijden sprake kan zijn) achtereenvolgens zijn knalpot, twee deuren, drie wielen, de motor en tenslotte de rest van de carosserie verliest, zodat Ch. nog enkel met het stuur in zijn handen op zijn

werk arriveert. Totaal van zijn melk (voor zover hier van melk sprake kan zijn) liep onze voorzitter met dit stuur door een rood licht, wat hem prompt een boete van 500 F opleverde, omdat hij de geldende verkeersregels overtreden had.
Vermits K. een half uur te laat op zijn werk was, brandde ook op BB een rood licht en een sigaar.
En ondanks al deze tegenslagen verscheen onze geachte heer voorzitter (voor zover in de huidige omstandigheden nog van voorzitter sprake kan zijn) met de glimlach (en het lief) op de avondlijke samenraping en -pinning van Goorgalm. Want,(naar hij zelf verklaarde), hij, die in zijn jong leven al zoveel had meegemaakt, nam het hele gevalletje op als een "nietig peulschilletje" (natuurlijk nog steeds voor zover hier van een peulschilletje sprake kan zijn.)

Zaterdag 1 februari.

Een biezonder drukke dag.

Vermits sommige redaktieleden, al dan niet "ekspres",belet hebben gegeven voor het ronddragen van Goorgalm, werd de hulp van enkele zéér charmante jongedames voor dit karwijtje ingeroepen. En het moge gezegd worden; ze stonden hun mannetje. De aanwezige redaktieleden waren zelfs van oordeel dat het werk vandaag eens zo vlug ging als anders en dat er veel minder geleuterd en gezaagd werd; wat natuurlijk niet wil zeggen dat de heren afwezigen het de volgende keer nog maar eens moeten proberen. (dank u, nota van een toen uit "heirkracht" afwezig redaktielid)

En verwijzende naar onze dagklapper van vorige donderdag, boeren wij nog eventjes voort over de vogeltentoonstelling die vandaag officieel geopend wordt. L.J. laat zijn pupillen van de jongensschool de dwergkwartel bewonderen waarmee hij prijs gewonnen heeft, en geeft daarbij een zulkdanige deskundige uitleg dat de jongetjes hem met open mond en Chinese oogjes aankijken, ondertussen knabbelend aan een chocolaatje, hun aangeboden door de vader van ons oompje. Na een tombola met enkele mooie prijzen, worden bij het buitengaan hun zakken nog met lekkers gevuld voor onderweg. Een prijzenswaardige jeugdpolitiek van de Siervogel, zouden wij zo zeggen.
Om half drie greep de plechtige opening plaats. De Goorgalmredaktie was uitgenodigd maar had het te druk met het in orde brengen van haar uitstalraam ter gelegenheid van de week van de soldaat. L.J. nam het ons echter niet kwalijk: als blijk van zijn goed hart, kwam hij persoonlijk foto's maken van het gepresteerde werk. Zie je nu wel dat die man in alle hobbies thuis is?

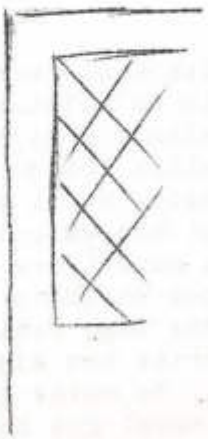

Dat uitstalraam is anders wel een vers alineaatje (en een tekening) waard. Met man en macht, maar meestal met het geitje van P.v. enz., die voor het rollend materiaal, de verlichting en de lol zorgde, worden visnetten, soldatenkledere-ren, bloempotten, foto's, tekeningen en parkers aangesleurd. De heer T.V., medewerker van Goorgalm (voor zover hij niet in de eksamens zit), had

van zijn lief een dagje vrij-af gekregen, en kon zodoende, samen met enkele verknochte mederwerkers, tot laat in de avond zijn kunstenaarstalenten botvieren. Toen uiteindelijk alles in orde scheen, bleek het dat Toontje zich zelf in de vitrine had gevangen in het visnet, zodanig zelfs dat hij er niet meer uitkon. Het benepene van de situatie inziende, zette hij zich op een parker neer en barstte in tranen uit, wat hij wel meer doet in dergelijke omstandigheden. Waarschijnlijk zou hij daar de hele week zo gezeten hebben, ware daar niet juist een redaktielid gepasseerd, die hem uit zijn netelige positie bevrijdde, door hem erop te wijzen dat er langs de zijkant nog een uitweg door het net was.
Zedeles van dit feit: iemand moge nog zo geleerd zijn als hij wil, een beetje wijsheid kan er toch nog altijd bij....
En eer we het vergeten: hartelijk dank voor de vitrine, Fons en Cecilleke!

In de namiddag, deze avond (en ook morgenavond) voeren de K.L.J.-jongens het blijspel "Scapin als Wonderdokter" op. Circa 500 toneelliefhebbers hebben van deze vertoningen genoten. Wat in dit toneel vooral opviel was de vlotte manier waarop het spel naar voor werd gebracht. Tenslotte ging het hier om amateurs, waarvan het voor velen de eerste maal was dat ze op de planken stonden. De humor in het stuk, soms nogal verdoken, werd door de akteurs uitstekend gebracht.

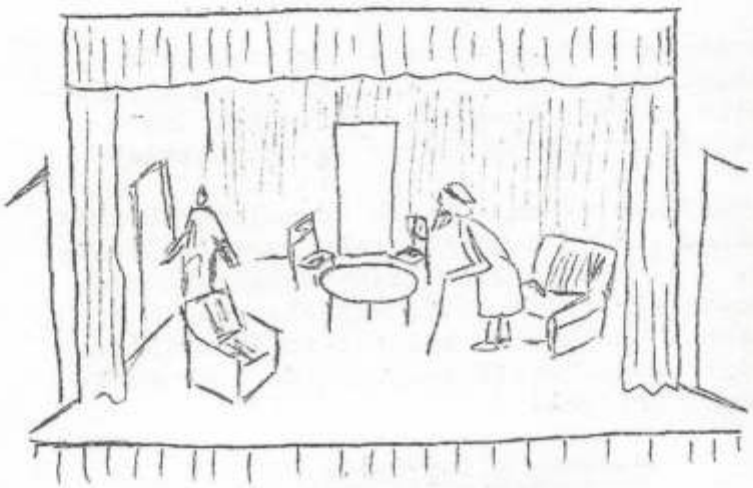

Het weze gezegd dat de K.L.J. heeft gerepeteerd tot zolang ieder speler zijn rol beheerste. En dat alles vlot, tot in de puntjes, verliep, daar zal de regie van René Cox wel niet vreemd aan geweest zijn. Als leider heeft hij zijn mannen tijdens de repetities dan ook niet gespaard. Als we even de hoofdrollen nagaan, dan zien wij daar H. Gorissen als Dokter Scapin, René Cox als ingebeelde zieke, en J.Vaelenbergh als de zoon. Ook de nevenrollen werden met evenveel brio gespeeld.
Vanwege de K.L.J. kregen wij het verzoek ook vader Gorissen te vernoemen, die er in laatste instantie nog voor zorgde dat iedereen geschminkt geraakte.
Het beste bewijs voor hun puike optreden is wel dat men na de voorstellingen reeds aanbiedingen kreeg om ook elders te komen spelen, namelijk in Vriesdonk en in Vorselaar.
Wij wensen de K.L.J. nogmaals van harte proficiat want zij hebben dit niet gemakkelijke toneelspel (naar de "Ingebeelde Zieke" van Molière) op een voor amateurs magnifieke wijze op de planken gebracht. De aanwezige redaktieleden hebben samen met het publiek genoten, en hopen op nieuwe toneelaktiviteiten!

Zondag 2 februari.

Opening van de W E E K V A N D E S O L D A AT.
Aan de kerk verkopen de kajotters en onze voorzitter, deskundig gekoordineerd (voor de verkoop natuurlijk) door T.V., driehonderd (min of meer) eksemplaren van "Marsch", het maandblad van Milac-Brussel.
Waren de mensen dus vóór de mis reeds voorbereid, dé schok moest echter nog komen. En hij kwam er toen onze proost "de kansel besteeg" om zijn toehoorders te onderhouden over Milac-Gooreind, de soldaten en tenslotte Goorgalm. Gezien onze verregaande bescheidenheid geven wij hier niet de

integrale tekst van het sermoen (alhoewel we het gaarne zouden doen), omdat we vinden dat één grote krol in onze neus al voldoende is. De lezers-kerkgangers zullen zich trouwens de pluimpjes die we op onze redaktiehoed kregen, nog wel herinneren, en de niet-kerkgangers weten nu meteen ook waarover het gaat; maar echt, wegens onze gekende nederigheid gaan we er nu niets meer over zeggen; enkel dit nog: we hebben kunnen vaststellen dat het zelden zo stil is geweest tijdens de preek, en dat zelfs de verstokte slapers nu met open mond zaten te luisteren.
Sedert deze heuglijke dag zijn vele Goorgalmabonnees tot het ware inzicht gekomen, en lezen nu vol belangstelling het proostenwoordje, wat er vroeger soms wel eens overschoot:.....

J.V., snugger en bij de pinken zoals steeds, verdeelt de circa 170 brieven die de Gooreindse verenigingen naar de soldaten hadden geschreven, netjes in hoopjes (voor elke dag één hoopje), en steekt, ingedachten reeds bij het lief, het eerste hoopje alvast in een Wezelse brievenbus.
Groot is zijn ontsteltenis echter wanneer hij enkele uren later beseft dat er op de brieven voor de binnenlandse soldaten geen postzegels geplakt zijn. En geloven of niet, ook deze brieven zijn terechtgekomen, zonder dat de ontvanger iets moest bijbetalen. (Of misschien toch bij één enkele?? In dit geval, laat het ons weten, soldaat in kwestie!).
En wie nu nog maar eens één woord kwaad durft zeggen over onze postdiensten,zal met ons af te rekenen krijgen!

Maandag 3 februari.

Hetgeen we gisteren reeds konden vermoeden, is vanddag waarheid geworden: de vers gevallen sneeuw kondigt een nieuw offensief van de winter aan. En dat het een hevig offensief was, zal iedereen zich ongetwijfeld nog wel herinneren. De klassieke aan- en onaangenaamheden van de sneeuw doen zich vandaag weer voor: gladde wegen, vertraging op weg naar het werk, natte voeten, maar voor de kinderen is er weerom de sneeuwpret.

Daar er de laatste maanden enige onregelmatigheden in de verzending van Goorgalm geslopen waren, en vermaningen aan het adres van de verantwoordelijke niets uithaalden (we zeggen toch lekker niet wie die verantwoordelijke is, maar hij bekleedt een zéér voorname funktie bij Goorgalm) hebben wij, d.i. de overige redaktieleden, eenparig besloten de knoop door te hakken en onze voorzitter, die toch al zoveel rond zijn hoofd(je) heeft, van die taak te ontlasten. Uitgekeken werd naar een "secretaresse", welke tenslotte gevonden werd in de persoon van Monique G., wettelijke wederhelft van onze tekenaar, die (niet de tekenaar maar zijn wederhelft) dus voortaan de Goorgalmen voor het "buitenland" met de post zal verzenden.
En als er nu nog reklamaties binnenkomen, tja, dan zal het wel weer aan die andere instantie moeten liggen.....

Dinsdag 4 februari.

Het verwonderde ons deze maand (en we zijn nu al de vierde dag) nog geen aktiviteit van de Boerinnengilde te hebben mogen noteren, maar vandaag verandert dit: er is namelijk een les met bespreking over het thema:"Waar is mijn geld naartoe?" Er wordt druk gepalaberd over het feit dat de centenaltijd zo gauw op zijn, zonder dat men eigenlijk weet aan wat ze besteed zijn.
Het is begrijpelijk dat vrouwen over zulk onderwerp uren aan één stuk kunnen blijven praten. En dat ze af en toe eens van de kern van de zaak afdwalen, kan men hen licht vergeven.
Troost U, lieve Boerinnengilders, deze maand krijgt U de gelegenheid 75 of 100 frank neer te tellen voor een abonnement op Goorgalm. En dan zult ge er stipt om de maand aan herinnerd worden waar uw geld gebleven is.

Vandaag ontvangen wij vanwege het A.C.W. een uitnodiging om deel te nemen aan hun jubileumfeest (met traiteur nota bene!). Inderdaad, tijdens de laatste bestuursvergadering brak men zich het hoofd over wat men zou doen ter gelegenheid van de week van de soldaat, tot iemand op het (zéér snuggere!) idee kwam om, "nu er tijdensdeze dagen toch al zoveel voor de soldaten gedaan werd, ook eens een geste te doen voor de mannen van Goorgalm". Dit voorstel werd prompt aangenomen. En dat het sukses bleek te hebben, leest U wel in de dagklapper van volgende vrijdag.
Het moet toch wel zijn dat er van de preek van vorige zondag iets in de hoofden van de Gooreindenaars is blijven hangen!

Woensdag 5 februari.

Vandaag vertrekken zo maar eventjes twaalf Gooreindse jongemannen naar het beruchte "Klein Kasteeltje" om eens lekker kip te gaan eten, en om kennis te komen maken met het militaire leven", zoals dat officiëel heet. De twaalf "begunstigden zijn: W. D'Hondt, W. Van Hooydonck, W. Van Tichelen, G. Gorissen, K. Donckers, L. Goossenaerts, A. De Graef, R. Van Loon, R. Denies, R. Van Velthoven, J. Beyers en L. Cornelissen
Vijf daarvan werden definitief vrijgesteld om diverse redenen, vier vlogen naar het Militair Hospitaal, en de rest kon gewoon naar huis. In laatste instantie vernemen wij nog dat drie van diegenen die naar het M.H. gegaan waren, voor één jaar uitgesteld zijn, wat natuurlijk een eerder onaagename kwestie is voor die mensen.
Voor de rest mochten we vernemen dat ze reuzelol gemaakt hadden. Kunnen we denken, met al die Gooreindse knapen op één soldatenkamer...

Ondertussen komen de eerste beoordelingen voor de tekenwedstrijd op de redaktie binnenlopen. Enkele dagen na het uitkomen van Goorgalm waren er reeds een veertigtal stembriefjes binnen, zodat we erop mogen rekenen het totaal van 200 à 250 te bereiken. Met de opiniepeiling gaat het iets minder, maar naar we mochten vernemen, is ook daar nog heel wat te verwachten. De uitslagen vindt U wel elders in ons blad.

's Avonds is de Boerinnengilde weeral present om één van haar klassieke winterkaartavonden te organiseren. Nadat men zich te goed had gedaan aan koffiekoeken en koffie zonder meer, werden de kaarten gegeeld en hoorde men voor de rest van de avond niets meer dan het doffe bonken op de tafels, de koereling van het bier in de keelgaten en gesmoorde vloeken. Er weze nog vermeld dat na deze, zoals steeds geslaagde, avond, Mevr. Francken-Arnouts met de eerste prijs naar huis mocht gaan. Of anders gezegd: de mannen werden weer maar eens op hun eigen terrein geklopt....

Donderdag 6 februari.

De gelukkigen die gisteren door de mazen van het militaire net geglipt zijn, komen terug van het Klein Kasteeltje en dissen, zoals het rekruten in de dop past, fantastische verhalen op over de soldatenwereld aan al die het horen wil. En nu maar wachten op de definitieve oproeping en de eerste ontvangst van Goorgalm....

Naar het schijnt (maar zelf hebben we het -o schande- niet gehoord), wordt vandaag in het solda enhalfuurtje het plaatje dat door de goede zorgen van onze voorzitter aangevraagd was voor de Gooreindse soldaten, afgedraaid. Wij hopen maar dat vele lezers niet zo laks geweest zijn als wij, en er naar geluisterd hebben.

Vrijdag 7 februari.

Groots opgezet feest van het A.C.W., kajotters en.... Goorgalm. Wie aandachtig de dagklapper van dinsdag 4 februari gelezen heeft, zal weten hoe deze vork aan de steel zit; diegenen die het nog niet gelezen hebben, gelieven dit zonder uitstel te doen.
In de refter van de meisjesschool werd een menu opgedist, dat zelfs befaamde lekkerbekken zoals onze voorzitter kon bevredigen. Tussen 9 uur en half twaalf werden volgende gangen opgedienden: tomatensoep met ballekens, "fideekens", rost- en andere bief met groentenkrans en kroketten, en tenslotte rijstpap met fruit en (nogal weinig) slagroom.
De tafelspeeches waren opvallend helder van betoogtrant, opgesteld in keurig (?) A.B.N. en blonken uit door de aandacht die er in bepaalde kringen aan besteeds werd. Meer gaan we er niet over zeggen.
Toen de buiken (meer dan) gevuld waren, werd de drank aangesproken. Tegen middernacht startte de kwis die glansrijk gewonnen werd door de kajotsters, die Gooreind (want daarover gingen de vragen) op hun (lief) duimpje bleken te kennen.
Na die kwis waren er nog aktiviteiten, maar beleefdheidshalve zwijgen we nu daarover, vermits we daardoor afbreuk zouden doen aan de goede reputatie van sommige personen, waaronder vooral een redaktielid opviel, die dachten dat zij nog steeds even goed tegen het gerstennat bestand waren als in hun jongelingenjaren, waarin ze zich degelijk bleken te vergissen.
Alles bijeen verdient de organiserende vereniging alle lof, omwille van het feest in het algemeen, en omwille van de uitnodiging aan Goorgalm in het biezonder. Wij hopen dat wij braaf genoeg geweest zijn, zodat eventuele kandidaten zonder schrik het voorbeeld van het A.C.W. durven navolgen.
Want, verenigingen, wilt U dat wij een verslag van uw teerfeest uitbrengen dat strookt met de werkelijkheid, en niet uit onze duim is gezogen, dan is er maar één oplossing: nodig ons uit. De voltallige redaktie zal aanwezig zijn. Ook voor ons is dat een voordeel, want zo zijn we eens allemaal, zonder uitzondering, samen, want om gratis te komen eten zijn wij met méér volk dan om gratis te komen werken aan ons lijfblad. Daarom vanaf deze dag nog slechts één leuze:

De reeks kleine ongevalletjes die met zulk sneeuwweer als vandaag steeds schering en inslag zijn, wordt plechtig ingezet door Jaan R. die in de Theo Verellenlaan op de auto van Lucien M. schuift. Vermits het niet mogelijk was in genoemde straat grote snelheden te ontwikkelen, beperkte alles zich tot stoffelijke schade.

Zaterdag 8 februari.

Dachten we vorige week al het summum van de winter gehad te hebben, dan moeten we erkennen dat dit nog maar klein bier was tegen wat we vandaag meegemaakt hebben, en tegen wat ons volgende week nog te wachten staat. Sneeuw valt er vandaag in overvloed.
Erg koud is het niet, en de sneeuw "plakt" uitstekend, zodat overal in Gooreind de sneeuwmannen als paddestoelen uit de grond rijzen. Zelfs sommige redaktieleden wagen er zich aan, en voelen zich weer jong.
Na een hevige sneeuwbui in de late avond hebben wij persoonlijk rond 11 à 12 uur nog verschillende mensen sneeuw zien ruimen voor hun deur. Een lekker wintertje toch, niet waar?

De Boerinnenbond laat zich door het gure weer niet afschrikken: om hun lessenreeks over de werkverdeling en het geldbeheer waardig te besluiten, is er vandaag feest. Toen om half vier de lustige boerinnen naar huis keerden (wie van deze vrouwtjes durft nu nog opspelen als zoon- of dochterlief eens een halfuurtje over tijd thuiskomt?), was het niet omdat ze het beu waren, maar omdat alles gewoonweg OP was!
Op het menu stonden onder andere een voorgerecht, boterhammen met tong en schampignonsaus, en een stuk vla achteraf. Toen werd de enorme voorraad bier aangesproken, en de beentjes gestrekt voor een dansje. En, zoals we reeds zegden, het was zo gezellig dat men tenslotte "uit aarmoei" er de brui aan moest geven, omdat men het met cola en fruitsap toch alléén niet kan stellen.

Tussen half twee en twee uur in de namiddag slipt op de bar gladde Bredabaan, ter hoogte van het Geelhof, een lijnbus, komende van Loenhout (zodat er dus uiteraard, en gelukkig maar, zéér weinig volk opzat). Wat er precies is gebeurd, weten we niet, maar de bus moet ergens tegen gebotst zijn, een zijwegel ingeslagen, en tenslotte over de sloot in een weide terechtgekomen zijn. Mensen die ze daar hebben zien staan, vroegen zich af hoe het mogelijk was dat het gevaarte vanaf de baan op zulke plaats is gesukkeld. Het werd voor de officiële diensten een hele karwei om de bus uit zijn netelige positie te bevrijden. Toen wij inderdaad 's avonds, rijdende van Gooreind naar W. (voor zaken) de bewuste plek passeerden, was men er nog steeds aan bezig. Het spijt ons dat wij geen verslag ter plaatse konden opmaken, want we waren echt gehaast....

Zondag 9 februari.

In de voormiddag een lief zonnetje, maar in de namiddag breekt boven Gooreind en omstreken een sneeuwstorm los, zoals we er de laatste vijftig jaar geen meer meegemaakt hebben. 's Avonds blijken de secundaire wegen gewoonweg geblokkeerd te zijn, zodat de meeste Gooreindenaren besluiten rustig thuis te blijven. Niet echter onze vriend R.C., een regelmatig klant van onze dagklapper, niet enkel als kassier, maar ook als mens: R; doet er ze maar eventjes twee uur over om van het bal in W. naar huis te komen. Rijden met de fiets was totaal onmogelijk, en tot overmaat van ramp viel zijn zadel, dat al los hing er helemaal af. In een vlaag van alkoholische verbijstering wierp hij dit essentiële onderdeel van zijn fiets in een wei, met het gevolg dat hij het terug kon gaan zoeken in een helder ogenblik. En zeggen dat hij enkel en alleen met de fiets gereden was om met de auto niet in de sloot te rijden.

En vermits wij deze avond toch rustig thuis zitten, hebben we nu even de tijd om een woordje te zeggen over een kaartje dat wij deze maand mochten ontvangen. Hierin schrijft een abonnee die zich "een goed menende lezer" noemt, dat hij bekommerd is over het feit dat wij steeds in elkanders haar zitten, en het blijkbaar meest op onze arme voorzitter gemunt hebben. En hij besluit met deze profetische woorden: "Als dat zo voortgaat om iedere maand iemand belachelijk te maken, dan zal Goorgalm spoedig sterven."
Wij willen hierbij enkele bedenkingen maken:

1° Zoals U reeds in de titel van het voorwoord gelezen zult hebben, is Goorgalm inderdaad reeds dood, zogauw U dit nummer in handen krijgt. Doch aan de nieuwe, springlevende Goorgalm wordt reeds ijverig gewerkt. Als U het nog niet wist, wordt met deze nieuwe Goorgalm de tweede jaargang bedoeld. U zult het aan de lijve (d.i, door onze abonnementenronselaars) ondervinden dat ons blad inderdaad nog volop bloeit.

2°Het ligt nooit in onze bedoeling iemand, hetzij van de redaktie, hetzij iemand anders, belachelijk te maken. Wij willen graag toegeven dat het er soms wel de schijn van heeft, en dat we er ons niet altijd van bewust zijn dat het geschreven woord een heel andere uitwerking heeft dan het gesproken woord, maar een ramp is dat nu echt niet: de redaktieleden hebben allemaal een min of meer brede rug, en wat wij schrijven is dikwijls nog klein bier in vergelijking met wat er op vergaderingen en werkavonden naar elkaars hoofd geslingerd wordt.

3° Nagenoeg alle teksten, en toch zeker het redaktienieuws en de dagklapper, worden eerst in het klad gemaakt. En daarin staan heel dikwijls zaken die uitsluitend voor "onder ons" bestemd zijn en niet voor publikatie vatbaar. Gewoonlijk verandert de typist de tekst dan zodanig dat hij leesbaar wordt voor het gros van de lezers, en niet te erg aanstootgevend of kwetsend meer is. Als nu zo'n typist reeds een hele dag achter zijn machientje zit en er, zoals gewoonlijk, haast bij is, worden zijn reakties aan de slappe kant, en schrijft hij dikwijls alles maar op wat er op het kladblad staat, zonder dat hij nog de moed heeft om er één enkele zin in te veranderen, omdat hem dit, vermoeid als hij reeds is, teveel last bezorgt. Zo komt het dat in Goorgalm soms dingen staan die we, achteraf bekeken, er ook veel liever zouden uitgelaten hebben.

4°. Wij zouden het sympatiek vinden, goed menende lezer, dat, als U nog eens iets schrijft, dit gewoon met uw naam ondertekent. U moet geen schrik hebben dat wij deze zullen publiceren, of dat wij U zullen opeten, want zo'n barbaren zijn we nu ook weer niet. En tenslotte, naamloze brieven verliezen steeds van hun effekt, juist omwille van het feit dat zij naamloos, en daardoor minder geloofwaardig zijn.

Wij hopen met deze woordjes een beetje opheldering gegeven te hebben. U moogt ervan overtuigd zijn: de verstandhouding tussen de redaktieleden onderling en met de voorzitter in het bijzonder, is uitstekend, en zal dit ook steeds blijven, tot in der eeuwigheid. Amen.

Maandag 10 februari.

Vandaag is het vroeg opstaan voor diegenen die met de auto uit werken gaan. Eerst moet het vehikel of de garage uitgegraven worden, en dan moet ge het ding nog gestart krijgen ook.
De busreizigers hebben echter tijd genoeg, en onze vriend R.C. kan nog bijna twee uur slapen om zijn belevenissen van de vorige nacht wat te boven te komen. Tijdens de dag blijft het nog regelmatig sneeuwen, zonder echter helemaal tot een lawine aan te groeien, zoals gisteravond. De meeste werkende mensen zijn op tijd thuis, wat op een maandagavond toch al het voornaamste is.

Dinsdag 11 februari.

Zij die vandaag wat laat uit bed kwamen en de tijd niet meer hadden om zich te kammen, kunnen dit nog rustig doen terwijl ze op de bus staan te wachten. De wegen blinken inderdaad als spiegeltjes en het leek wel dat we dicht bij de Antwerpse konijnenpijp stonden, zoals de auto's op de Bredabaan in sliert voorbijschoven. Om half acht kwam de wagen met zout om een beetje verbetering te brengen, maar toen was het kalf al bijna verdronken. Kort daarop arriveerde de eerste bus sinds half zes, met in zijn kielzog een hele serie andere bussen, zodat we maar te kiezen hadden. De chocoladebussen van onze noorderburen waren niet opgedaagd. De Hollandse chauffeurs waagden zich inderdaad niet op onze wegen. En voor één keer moeten we onze taalbroeders gelijk geven, want over de grens wordt heel wat meer gedaan dan hier om de wegen vrij te houden. Als Vlaming kunnen onze mensen inderdaad moeilijk verdragen dat de overheid zich met alles en nog wat moeit, en zo komt het dan dat tussen de zoutstrooiers niet de minste koördinatie bestaat, zoals dit in Holland wel het geval is, waar de openbare overheid, veel meer dan bij ons, het dagelijkse leven regelt.
Tussen P. en B. ontdekken we één van de oorzaken van het "in file" rijden der wagens; daar hadden twee kamions een intiem onderhoud gehad, en de baan geblokkeerd.
Iedereen had dus al de tijd om na te denken hoe hij of zij zijn of haar telaatkomen op school of werk zou verklaren.

Woensdag 12 februari.

Er vloeit bloed in Gooreind. Niet van ossen en stieren, maar van mensen. Met andere woorden: bloedgeversdag van het Rode Kruis vandaag. De opkomst was matig, maar verwonderlijk was dat slechts één vrouw (namelijk Mitje V.) bereid was haar bloed af te staan, en daar "moederziel" alleen tussen de mannelijke "gevers" zat. Zou het dan toch waar zijn, van dat sterke.... enz....??

In W. gaat een spreekbeurt, ingericht door de boerinnengilde van Wuustwezel, door over het thema: financiering, leningen, investeringen en geldbeheer. De helft van het publiek bestond uit Gooreindse boerinnen die zich, naar het schijnt, niet onbetuigd lieten wanneer ze het met de spreker niet eens waren (en uiteraard gebeurde dit nogal vaak). De Gooreindse eer werd dus daar eens te meer rechtgehouden!

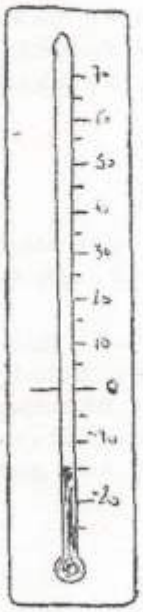

Donderdag 13 februari.

Het heeft sinds een paar dagen niet meer gesneeuwd, maar vandaag vriest het dat het kraakt. 's Morgens daalt het kwik tot -10 à -15°C. Het is lang geleden dat wij nog zulke koude gehad hebben!

Op de Noordheuvel speelt zich een ijselijk liefdesdrama af. Een stier, eigendom van Fons G., wordt ervan op de hoogte gebracht dat hij zijn mannelijke kapaciteiten mag gaan bewijzen bij een lief beestje van de andere kunne. Men begrijpt best dat het beest bijna niet meer te houden was, toen hij werd losgemaakt om bij zijn eega te gaan vertoeven. In al zijn haastige liefde struikelt hij bij het buitengaan, wat zeg ik, buitenstormen, met zijn achterste poot over het kettinkje dat aan zijn neusring bevestigd was, valt, en breekt, zoals achteraf bleek, zijn rechter stierendijbeen. Men had heel wat werk om het arme dier te bevrijden, en toen dit eindelijk gebeurd was, bleek hij ineens geen goesting meer te hebben om nog bij zijn liefste te geraken. 's Anderdaags begon de poot op te zwellen, en enkele dagen later (het ongeval gebeurde maandag reeds) moe t de stier afgemaakt worden. Gevolgen: financiële klop voor de eigenaar, en een gefrustreerd weduwvaarsje dat gedoemd is heel haar leven kinderloos te blijven, tenminste als Fons zich geen andere stier aanschaft.

Vrijdag 14 februari.

Op Boerengooreind wordt een zeer oude traditie in ere hersteld. Daar vergadert namelijk, ten huize van Frans G., het "gebuurt" van de straat. Het is lang geleden dat wij dergelijk evenement in de annalen van Gooreind hebben kunnen optekenen, en daarom willen wij er graag een plaatsje in onze dagklapper aan geven. Officiëel werd daar "vergaderd" om de gouden bruiloft van Jan Q. voor te bereiden.
Wat er besproken werd, weten we niet, maar dat het er stampvol moet gezeten hebben, kunnen we wel vermoeden, vermits van elk huishouden twee afgevaardigden uitgenodigd waren.
Wij vermoeden dat sommige ouderen van het gezelschap zullen gefilosofeerd hebben over "hunnen tijd", toen dergelijke bijeenkomsten in de winter schering en inslag waren met verhalen over spoken, blauwbaarden, behekste katten, en meer van die gezellige dingen....

Zaterdag 15 februari.

We noteren vandaag de laagste temperatuur van deze winter: -18°C. Bijgevolg menen wij dat iedereen het met ons eens zal zijn als wij zeggen dat het bitter koud was.

In de avond gaat een kaartwedstrijd door, ingericht door de Bond van Grote en Jonge Gezinnen. Zoals men stilletjesaan wel zal weten, kan dergelijke avond in Gooreind nooit doorgaan, zonder dat eerst de magen terdege gevuld worden. Hiervoor had men een kamion worstenbrood laten aanrukken, die bij zulk weer natuurlijk nog ééns zo smakelijk waren dan anders (bedoeld worden de worstenbroden, niet de kamion). Daarna werden de kaarten gedeeld voor de grote prijskamp. Deze was om tien uur reeds beëindigd, maar als je nou denkt dat de deelnemers toen braafjes naar huis gingen, dan heb je het toch mis voor, waarde lezer.
De eerste prijs (een rol balatum) ging naar Remi Pleysier. Remi liet onmiddellijk zijn pint staan, en trok met zijn vangst naar huis, waar hij, met behulp van enkele vrijwilligers vloeren, muren en deuren met balatum heeft bedekt, niet omdat het nodig was, maar om de mensen een voorbeeld te geven hoe men aan binnenhuisversiering kan doen zonder overdadige kosten. Waarin hij dan ook ten volle is gelukt.

In de Wiro wordt de karnavalviering ingezet met een bal, ingericht door A.T.B. De Natuurvrienden en de Jonge Natuurvrienden. Er was een tombola met prachtige prijzen en een prima orkest, zodat de spanning ende "swung" erin gehouden werden. Moeten wij nog vertellen dat de Natuurvrienden die avond meer vriend van het bier, de dans en de leute waren dan van de natuur?

Zondag 16 februari.

In het naar het schijnt ijskoude lokaal van de Chiromeisjes wordt vergaderd door de afgevaardigden van de Gooreindse jeugdverenigingen, die hier een beslissende stap voor de toekomst zetten, namelijk de verkiezing van drie afgevaardigden die zullen zetelen in de gemeentelijke jeugdraad van Wuustwezel. Na een moeilijke open stemming werden Ivo Donckers, Marie-Louise Denies en ons aller kassier René Cox verkozen.
Over de jeugdraad verneemt U hopelijk meer in het Jeugdnieuws, maar Goorgalm wenst de verkozenen in ieder geval reeds veel sukses voor hun toekomstige taak, die ongetwijfeld niet mals zal zijn.

Het ijzige vriesweer slaat vandaag om in minder koude, maar toch nog zeer barre noordoostenwind, die,om het met een vaste uitdrukking te zeggen, "door merg en been snijdt". Het weer betert er dus vooralsnog niet op.

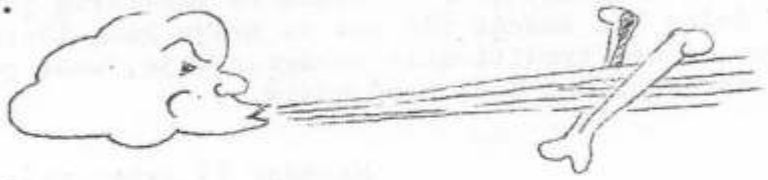

Dit alles schrikt de leden van de Vrouwengilde echter niet af om een lange reis naar Keulen aan te vatten voor een bezoek aan de karnavalfeesten aldaar. Of zij er geraakt zijn, weten wij niet, maar vermoedelijk wél, vermits wij hen 's avonds, getooid met hoedjes en feestneuzen, en uit volle borst duitse liederen kwelend, zagen arriveren. Naar het schijnt had het er heel de dag gesneeuwd en was het er

koud geweest, maar het feit dat er "heisse Wurst mit Bier" te krijgen was, maakte alles weer goed. Wat niet te verwonderen is voor ons, die onze pappenheimsters kennen.
Men zal wellicht in Keulen nog lang blijven napraten over "die Frauleine vom Gooreind". En met recht en reden, zouden wij zo zeggen...

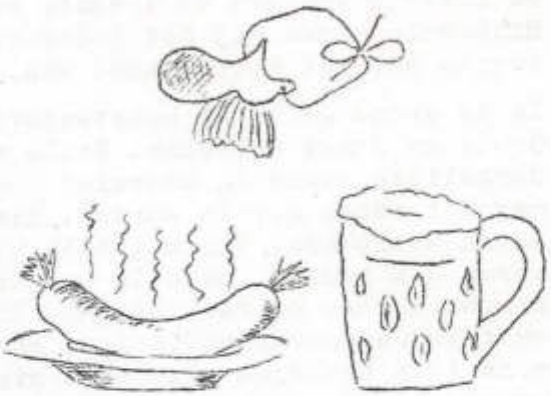

's Namiddags was door de Bond van Grote en Jonge Gezinnen een vertoning gepland die zou gegeven worden door het Jeugdtheater van Jan Savenberg. Vermits de uitvoerders van Grimbergen (bij Vilvoorde) moesten komen, en het ginder ouwe w... sneeuwde, lieten zij weten dat het hen onmogelijk was om in Gooreind te geraken. Een pijnlijke zaak natuurlijk voor het Bestuur van de Bond, want de zaal zat reeds proppensvol joelende kinderen (waartussen vooral onze eveneens joelende kassier opviel), en men kon wel vermoeden welk drama er zich zou afspelen als men de blijde verwachtingen zo maar ineens zou kapotslaan door de kleinen zonder meer naar huis te sturen. Jos Gabriëls vond uiteindelijk de oplossing door de zusters uit te nodigen lichtbeelden te komen geven. Wat dan ook gedaan werd, en met sukses trouwens, want de kinderen (en bijgevolg ook onze kassier) waren zeer tevreden.
En tenslotte, uitgesteld is niet verloren, want eens de winter voorbij, zal het Jeugdtheater er zeker komen, zo werd ons uit officiele bron bevestigd (en die bron vindt U onder de rubriek "Lezers schrijven").

's Avonds zit de helft van de Gooreindse jeugd in het vriendelijk en o zo gastvrij dorpje, Wuustwezel genaamd, om er de verkiezing van prins en prinses karnaval bij te wonen. De inrichters en deelnemers hadden er werk van gemaakt, zodat er in de stampvolle gildenzaal aardig wat afgelachen, gedanst, gebruld en gezongen werd. Opvallend was de aanwezigheid van talrijke zéér jonge kijk- en danslustigen. Het gaat blijkbaar uitstekend dus met de ontvoogding van de Wezelse jeugd...

En voor we het vergeten: deze morgen na de mis werd de trekking gehouding voor twee Lourdesreizen, verloot door de "Vrienden van Lourdes". Voor een eerder schaars publiek trok een onschuldige kinderhand volgende twee gelukkige winnaressen uit de bus (figgurlijk dan): Mevrouw Jos Cas, en Mevrouw Achiel Bosschaerts. Als troostprijs werd een geschenkje verloot, meegebracht door de winnaars van vorig jaar, en hier was het Mevrouw Jules Van Assche die met de prijs ging lopen.
En nu maar vragen om het traditionele weesgegroetje, want geloof ons, sommigen onder ons hbben het héél hard nodig...

Maandag 17 februari.

Hoe het komt, weten we niet, maar de maandag is meestal een lege dag in onze dagklapper. Gewoonlijk wordt dan de grootste leuteraar van de redaktie aan het werk gezet om een stukje uit zijn duim te zuigen, maar vermits dit heerschap deze maand ziek is, en bijgevolg niet tot het echte leuteren in staat, schakelen wij onmiddellijk over naar.....

(maar hiervoor zult U toch op de volgende blz. moeten zien, lieve lezer!)

...dinsdag 18 februari.

Vastenavond.
Overdag blijft het kalm, maar 's avonds zorgen de kajotsters ervoor dat er wat leven in de karnavalbrouwerij komt.
Vermits verkleden voor meisjes één van de plezantste dingen uit hun leven schijnt te zijn (wat uiteraard voor ons, mannen, onbegrijpelijk is), had men als opdracht gekregen zich zo mooi uit te dossen als men kon, niet in minirok of wat weet ik, maar in de kledij van bekende al dan niet hedendaagse figuren.
Zo kwam het dat zich in het lokaal een niet alledaags allegaartje van verkleedsters en verklede kajotsters verzameld had: o.a. Charlie Chaplin met zijn echtgenote, de drie musketiers, Tom en Jerry, Zorro en Carcia, een zigeunerin, een Chinese vrouw, een fee en een baron met dame. Kakelend als goed leggende kippen trok het hele gezelschap eerst naar de zusters, om zich te laten bewonderen, en om de halve wijnkelder die de nonnetjes met veel ijver hadden aangelegd, leeg te drinken. Vandaar ging het (uiteraard al iets harder kakelend) over de straat naar P. Gabriëls, waar zich hetzelfde schouwspel (van die wijn en zo) nog maar eens herhaalde, en waar bovendien van het nu reeds uit volle borst kakelende gezelschap foto's genomen werden. In een enigszins alkoholische stemming werd daarop het halve dorp overhoop gezet.
Naar de meisjes ons zelf later verklaarden, was het allemaal heel erg meegevallen, en hadden ze een reuzelol gehad. Kunnen we best begrijpen.

Vandaag ook teerfeest van de Varkensbond. Met varkensbond bedoelen we natuurlijk de leden van de bond van varkenskwekers. Op het menu: varkensstaartsoep, varkenskop met roggebrood, varkensworst met rode kolen, varkenskotelet met kroketten, en als dessert een varkentje in marsepein. Tussen de gangen door werd het wel en wee van de varkens druk besproken, en de laatste nieuwe varkensmop getapt. Toen de deelnemers allemaal zo lui als een varken waren, besloten zij het feest stop te zetten en naar huis te gaan. Naar wij vernamen, verliep alles deftig en heeft niemand zich als een varken gedragen. Uitgenomen als feestvarken dan...

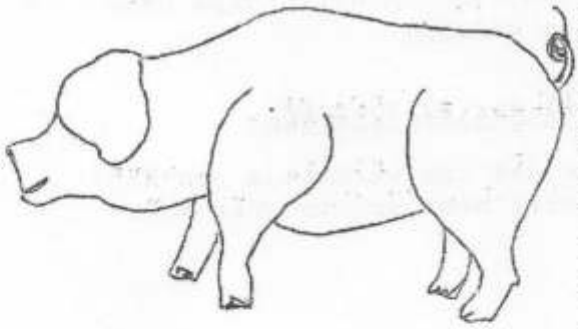

Woensdag 19 februari.

Begin van de vasten.
Wij kruipen in zak en as, maken het goede voornemen gedurende 40 dagen niet meer te roken of te snoepen, slechts droog brood en water te eten, het bierdrinken op te geven, wat meer aan onze plicht als Goorgalm-redakteur dan aan het lief te denken, maar ééns in de maand gaan te vrijen en wat minder fouten in de stencils te tikken, maar bij het ontbijt zijn we alles weeral vergeten, want het smaakt toch allemaal zo lekker...

Onze Hollandse broeders van Ajax leveren vandaag dé voetbalstunt door in Lissabon van Benfica te gaan winnen met 1-3. Een hollander blijft toch altijd een hollander, en de Portugezen moeten eens te meer ondervinden dat wie in Amsterdam de Hollandse kaas van de even

hollandse boterham komt pikken, het deksel dubbel en dik op zijn eigen neus krijgt. (Zie je tot welk merkwaardig stijlfiguur de ineenvlechting van twee spreekwoorden leidt, waarde lezer?)

Volgens de radio is de winter bijna gedaan (en we waren het juist aan het gewoon worden), maar de praktijk wijst het anders uit: tussen half tien en tien uur valt er een onderkoelde regen op onze streken neer, zodat op enkele minuten tijd de wegen tot ijsspiegels herschapen worden. Slechts enkele moedige sjofeurs wagen zich nog op de baan , alhoewel van rijden geen sprake kan zijn. De mensen die in Antwerpen (of Merksem) de bus van 10 uur ('s avonds dus) namen, zullen zich deze dag waarschijnlijk nog lang herinneren: Zij kwamen eerst de volgende morgen, dit is op..

...donderdag 20 februari....

... in Goereind aan, zo rond half zeven. Na veel gesukkel was de bus inderdaad aan de Bethanie blijven steken, en de passagiers hadden er noodgedwongen de nacht in moeten doorbrengen, want te voet over het ijs gaan was nog gevaarlijker dan met een of ander voertuig. Een buitenkansje bijgevolg voor de jongens die juist met het lief van Antwerpen kwamen...

De bussen in de andere richting reden 's morgens helemaal niet. Enkel de meest plichtgetrouwen stonden om half negen nog op wacht, maar de meesten hadden reeds thuis of bij vrienden een onderkomen gezocht om daar bij de stoof betere tijden af te wachten. Tegen tien uur kwamen dan toch de eerstebussen opgedaagd, en was de toestand enigszins genormaliseerd.
Met afgunst dachten de werkende mensen aan de schoolkinderen die wegens het slechte weer vrijaf gekregen hadden, wat door de radio omgeroepen werd.
Deze ijsgang was dan ook meteen het laatste wat we van deze winter te zien hebben gekregen, want de dooi deed vandaag definitief haar intrede. De radio en Pien hadden dus toch gelijk.

Vrijdag 21 februari.

Wij vernemen vandaag een heuglijk nieuws dat ons werkelijk een hart onder de riem steekt: een jong meisje heeft haar grootmoeder voor haar verjaardag nu eens géén pralinen geschonken, geen nieuwe hoed of handschoenen, zelfs geen bloemen, maar... een abonnement op Goorgalm. Wij vinden zoiets verrukkelijk, lieve lezers, niet omwille van de centen die weer al de kas invloeien, maar (bijna) uitsluitend omwille van het goede en originele voorbeeld dat hier gegeven wordt. En vermits we het deze maand bij de spreuken houden, kan deze er nog wel bij: "Voor verjaardagen, kerst- en nieuwjaarsgeschenken, moeder- en vaderkensdag slechts één zaak:

GOORGALM!!!!!!!!!!!

Zaterdag 22 februari.

Wij waren het in ons dagklapper van 1 en 2 februari vergeten te schrijven, maar op de vogeltentoonstelling die toen bij Jef Stevens doorging, hadden wij van Viktor P., een brave en biezonder achtenswaardige man, gratis lotjes van de tombola gekregen, met als voorwaarde: "als geprijs wint, moet ge die onder de soldaten verloten." En nu moogt ge het geloven of niet, maar we hàdden prijs, nl. een knappe gereedschapskist (echter zonder gereedschap, wat ons wel een beetje tegensloeg).
Er zal waarschijnlijk nog wel een vergadering of drie over heengaan, maar verloot zàl hij worden, Fik.

Deze avond in de zaal vertoning van de gezellige familiefilm: Slaapzaal der Engelen. Initiatiefnemers waren de leden van het A.C.V. Wij hopen maar dat ze wat centen in het bakje gekregen hebben.

Over de dropping van K.L.J. -Scouts: zie Jeugdnieuws.

Zondag 23 februari.

Twee rasechte Gooreindse paardenkwekers, Fons G. en Fons Q., verdedigen op een grote paardententoonstelling in Antwerpen de Gooreindse kleuren. Verdedigen is hier nog zeer zwak uitgedrukt, want beiden zaten tussen de eerste vijftien prijzen, wat wel een knappe prestatie mag genoemd worden als men bedenkt welke enorme massa beesten daar moet aanwezig geweest zijn.

Ten huize van R.C. gaat een feestmaal door, ter ere van de spelers die op 1 en 2 februari voor het suksesvol toneeloptreden van de K.L.J. gezorgd hebben. Een feestmaal was het eigenlijk niet, maar veeleer een orgie, te oordelen althans naar de enorme hoeveelheden spijzen (eigenhandig bereid door onze chef-kok René himself) die daar in een minimum van tijd verslonden werden. En zelfs dan was er nog over, zodat vrienden, kennissen en redaktieleden ter hulp moesten geroepen worden om de voorraad klein te krijgen.
Zij hadden het werkelijk verdiend, die jongens!!

En hoe dichter we de dag naderen dat Goorgalm moet getypt, afgedraaid en gepind worden, des te meer redaktieleden zijn er die om een of andere reden afwezig menen te mogen zijn: de ene moet gaan blokken, de andere is ziek, een derde moet gaan werken en de vierde gaat trouwen.
Persoonlijk zien wij hier maar één remedie tegen: uitgenodigd worden op een teerfeest. Dan zullen ze er allemaal wel zijn....

Maandag 24 februari.

Wij vernemen vandaag het ontroerende relaas van P.v.B.v.d.M., die zaterdag de foto's die tijdens de week van de soldaat in de vitrine van Cecile B. tentoongesteld waren, is gaan thuisdragen.
De ouders van de soldaten hebben de reputatie van de Goereindse gastvrijheid alle eer aangedaan, en de argeloze Piet zodanig aan het lijntje en de pint gehouden dat deze er een hele dag over gezet heeft, en daarbij met een flink stuk in zijn voeten thuiskwam, waar hij aanstonds onder de wol is gekropen omwille van de opgedane emoties. En dan zijn er nog mensen die reklameren dat sommige redaktieleden teveel drinken; hopelijk zijn ze er nu van overtuigd dat het vak dat meebrengt.
Piet moest bovendien in verscheidene huishoudens willens nillens fooien in ontvangst nemen, wat hem eenrond sommetje heeft opgebracht, dat hij echter als brave en eerlijke jongen allemaal aan onze voorzitter heeft afgegeven. Wij zullen van deze enten gezamelijk een pintje gaan drinken, ondertussen met dankbaarheid aan u denkend, beste mensen.

Dinsdag 25 februari.

Wij ontvangen vandaag van een "anonieme briefschrijfster" een bericht dat bestemd is voor de dagklapper van 12 dezer. Vermits de tekst voor deze dag op dat ogenblik (nl.vandaag) reeds lang op stencil staat, kunnen wij niets anders doen dan de gebeurtenis hier vermelden.
Het is trouwens een nogal verward bericht, waar wij zelf niet al te best aan uitkunnen. Daarom geven wij hier de integrale tekst weer zoals wij hem ontvangen hebben; de geïnteresseerde lezer losse dan zelf de puzzel maar op!
"Een kostelijk onderzoek op Akkerveken.
De jongste stamvader van de oudste stam van het Akkerveken J.T. deed vandaag een visite bij een koe die moest kalven. Diezelfde avond ging J. met zijn L. naar een teerfeest. Toen hij plots merkte dat hij zijn ring verloren was (sic). Hij zei tegen R.P.: "Nu ben ik mijn ring kwijt." Na een tijdje nadenken schoot het de J. te binnen: daar is die koe mee weg. Van die dag af is J. jonkman geworden op 't zicht."

Dat was het dan. Als we het goed begrepen hebben gaat het hier over een zekere J.T. die op visite komt bij een koe die juist aan 't kalven is (wat wij persoonlijk een zeer ongelegen ogenblik vinden om bezoek te krijgen). Daar de koe waarschijnlijk gaarne zou getrouwd zijn, is ze (tijdens het kalven nog wel) met J's ring gaan lopen, om er daarna op een teerfeest mee te gaan pronken. Het gevolg van dit alles is dus waarschijnlijk dat de koe nu getrouwd is en J. vrijgezel.
Is het zo, lieve anonieme schrijfster, dat wij de tekst moeten interpreteren? Of zijn we er naast? Wat er ook van zij, we kunnen J.T. slechts één raad geven: ga eens kijken rond de rechtervoorpoot van de bewuste koe: misschien vindt ge uw ring daar wel terug.

Woensdag 26 februari.

En terwijl het buiten blijkbaar opnieuw winter geworden is, vecht een fel uitgedund groepje redaktieleden vertwijfeld tegen de enorme berg werk die hen op het avondlijke uur te wachten staat. Daarom,zonder nog verder te leuteren: tot volgende maand!!

DITWASHETDANWEERZEVENTIENBLADZIJDENVINDENWIJALMEERDANGENOEGTOTVOLGENDEKEER

Vraag het aan OOMPJE

Marc Haest zond mij volgend briefje :

Geachte Heer Oompje Weet-al,

Mijn probleempje is niet zo moeilijk. Het strekt zich uit op wiskundig vlak en is ingedeeld in twee delen.

a) een soort puzzel : Kunt u de letters zo door gepaste cijfers vervangen dat het rekeningetje in beide richtingen opgaan ? Hoe komt U aan deze getallen ?

M	-	P	=	R
-		+		x
P	+	A	=	H
R	x	H	=	PN

b) Welke twee getallen werden hier met elkaar vermenigvulvuldigd ? (775 x 33)

Geef mij, indien mogelijk, a.u.b. de korste, beste en gemakkelijkste methode.

Gegevens :-alle getallen zijn priemgetallen onder de 10

-1 en 0 werden niet gebruikt

```
  . . .
  x . .
  -----
  . . . .
. . . .
-------
. . . . .
```

Dank U bij voorbaat,

Marc.

Mijn beste Marc,

Eigenlijk zou ik heel erg kwaad op je moeten zijn, want je bent er in geslaagd om mijn prestige neer te halen. Voor het eerst in mijn lange karrière moet ik kleur bekennen en toegeven dat ik geen barst van wiskunde ken. Toen ik nog op de schoolbanken zat (oef.., dat is weeral lang geleden) had ik reeds last om de punten die ik voor rekenen kreeg samen te tellen. De andere redaktieleden die iets meer van cijfers afweten, vertelden me dat er in het eerste gedeelte zes onbekenden waren in een stelsel van drie vergelijkingen, wat onoplosbaar is volgens algebraisch normen. Na lang probreren vond ik M = 7, P = 3, R = 4, A = 5, H = 8 en PN = 32. Voor het tweede gedeelte is er een les in wiskunde nodig. Ik geef je daarom de raad de getallen gewoon te vermenigvuldigen die je zelf tussen haakjes opgeschreven hebt, om de ontbrekende puntjes in te vullen.

uw aller o o m p j e

Lezers schrijven

De BOND VAN JONGE EN GROTE GEZINNEN liet ons volgende aankondigingen geworden :

Vrijdag 7 maart

Vanaf 8 tot 11 uur, laatste les van de reeks van 20 voor de danskursisten. Wij nodigen de ouders van onze jongelieden, toekomstige dansers jeugd en gehuwde paren uit, alsook alle belangstellenden. Wij zien het sukses van deze danslessen en willen verder doen !

Zondag 30 maart

Optreden van het schooljeugdtheater Jan Jan Savenberg. Ze spelen "Het verhaal van de Oude Chinees". Onze jeugd- en toneelliefhebbers mogen deze opvoering niet missen. Het zijn beroepsakteurs en de dienst "Volksopleiding en Kultuur" B.G.J.G. Brussel verleent zijn medewerking. Toegang 15 fr. (N.v.d.R. zie ook onze dagklapper van 16 februari).

. . .

Een onzer lezers, een Gooreindenaar in hart en ziel, zoals trouwens uit zijn schrijven blijkt, zendt ons onderstaande protestbrief :

. . .

. . . Ik heb in een van uw vorige uitgaven gelezen dat u de hoogstaande Gooreindse Kultuur ook aan onze broeders en zusters in Wuustwezel wilde aanleren. Welnu ik moet eerlijk bekennen dat ik nog niet veel resultaten gezien heb. En om mijn uitspraak te bewijzen kan ik niet beter doen dan te zeggen dat ge 's morgens eens de bus "Van Wuustwezel" moet trachten te nemen (pakt niet altijd, want het is hun bus). Maar niet iedereen zal in de gelegenheid zijn deze bus te nemen, en voor deze personen zal ik dan maar uitleggen waar het over gaat.

Wel, als normaal opgevoed burger, rijdt elke Gooreindenaar 's morgens met de autobus naar zijn werk (om wel opgevoed te zijn moet dat niet bepaald met de autobus en 's morgens zijn). Komt er nu een autobus aan met vooraan op de doek "Wuustwezel" gebeurt het wel eens dat deze bus stopt aan de halte op 't Gooreind. Al onze Gooreindse burgers stappen niettegenstaande het vroege ochtenduur goedhumeurig (zoals altijd) op deze autobus. De eerste heeft nog maar een stap op de bus gezet of men hoort de reeds opgestapten uit Wuustwezel in koor uitroepen : "Zeg, zoudt ge eens niet van ONS bus gaan,

ginder is er een andere" (Gooreind heeft nog geen bus, komt nog wel, geduld sst). Kom, niemand stoort er zich aan en we gaan verder, hier en daar is er nog een plaatsje vrij en we gaan zitten. Maar durft uw mond niet open te trekken om iemand even een groet toe te sturen want ge krijgt daar 't een en 't ander te slikken van onze noorderburen. Zodus, niemand zegt iets en de reis gaat verder met een stemming alsof men naar een begrafenis is geweest. en in plaats van koffie achteraf enkele tassen azijn te drinken heeft gekregen ('t kan ook citroen geweest zijn, maar in geen geval bier).
Maar komt men daarentegen op de autobus waar staat opgeschreven "Gooreind" (wil niet zeggen dat ze van GOOREIND is, enkel Puustwezel heeft een eigen bus) dan wordt van alle kanten een "goede morgen" toegeroepen. Hier en daar schiet er iemand in een schaterlach dat in Polygoon zijn mond nog scheef staat. Een andere die te rap moest zijn om deze bus nog te halen heeft vlug zijn radio meegebracht, want een Gooreindenaar heeft muziek nodig (en nog wel wat anders, maar 's morgens en met zo'n weer, kan gevaarlijk worden). Kortom men krijgt de gedachte van in een verkeerde bus te zijn gestapt. In een bus die een groep late karnavalvierders naar huis brengt. Zie hier in 't kort het verschil uitgelegd tussen Gooreind en Puustwezel.
Om het essentiele van heel de zaak te pakken te krijgen kan ik maar één raad geven, en dat is van het zelf trachten mee te maken.

Mister Untrustable.

N.B. Deze naam heeft niets met het verhaal te maken maar die heb ik gekregen van één van die mensen die zo naar onze hoogstaande kultuur verlangen (wat zeg ik snakken, erom smeken in hun binnenste, want ze zijn te gr... om dit te laten merken, en toch zeker niet aan iemand die "maar van 't Gooreind is").

ùùùùùùùùùùùùùùùùùù

Nota van de redaktie

Wij herinneren nogmaals onze lezers eraan dat alles wat onder de rubriek "Lezers schrijven" gepubliceerd wordt, niet onder de verantwoordelijkheid van de redaktie valt, maar wel onder die van de schrijver zelf. Eventuele replick zal bijgevolg ook onder zelfde rubriek opgenomen worden.

ùùùùùùùùùùùùùùùùùù

Redaktieadressen:

Karel Janssen, Oud Gooreind 12
Jan Vorsselmans, Noordheuvel 9
Eddy Pourbaix, Bredabaan 274, Br.
Piet Van Looveren, Bosduinstr. 71
René Cox, Oud Gooreind 10
Walter Aernouts, Em. Verellenlaan 33
Louis Van Velthoven, Venstraat 32
Toon Verbeuren, Gasthuisstraat 6

Mr De Onderpastoor, pastorij.

==========

Tekenwedstrijd

Wij vermoeden dat de lezers met spanning hebben uitgekeken naar de uitslag van de tekenwedstrijd die Goorgalm had georganiseerd om een nieuw kaftblad gevonden te krijgen. Ook voor ons was het spannend om de evolutie van de stand te volgen, naagelang de stembriefjes binnenstroomden. In het totaal kregen we er 205, wat men niet slecht, maar toch ook weer niet overweldigend kan noemen.
In het e in waren het vooral tekening 4 en 12 die de plak zwaaiden, maar gaandeweg kwamen ook 8, 3 en in minder mate 1 zich in de strijd mengen. Ook 10 perste er eens een spurtje uit, maar kwam adem te kort. De laatste 10 dagen ontketende echter nummer 18 een zodanige rush dat enkel 8 nog kon volgen, maar op de meet geklopt werd met een miniem verschil van 16 punten (of amper twee stembriefjes!)

Hieronder de bekomen punten voor de verschillende tekeningen, samen met de naam en het adres van de schepper ervan. De puntenverdeling is als volgt: 10, 8, 6, 4, 2 resp. voor de eerste, tweede, derde, vierde en vijfde gerangschikte tekening op het stembriefje. Op een stembriefje dat geheel ingevuld was, waren dus 10 +8 +6 +4 +2 = 30 punten te verdienen.

Tekening	1	: 504	punten	(Louis Jansen, Kalmthoutsesteenweg 77 Wuu tw.)
"	2	: 228	"	(Stan Dirven, Bredabaan 588, Wuustwezel)
"	3	: 512	"	(Marja Van de Keybus, Posterijstr. 78 Gooreind)
"	4	: 492	"	(Louis Jansen, Kalmthoutsestwg. 77 Ww)
"	5	: 204	"	(Jacky Carvers, Rerum Novarumlaan 32 Grd)
"	6	: 142	"	(Stan Dirven, Bredabaan 588 , Ww.)
"	7	: 232	"	(Dré Mattheeussen, Oude Baan 42, Grd)
"	8	: 662	"	(Fr. Gilops, Gasthuisstraat 53, Grd)
"	9	: 94	"	(Stan Dirven, Bredabaan 588, Ww)
"	10	: 414	"	(Marcel Geysen, Oud Gooreind 11, Grd)
"	11	: 330	"	(Cox Karel, Gasthuisstr 36, Grd)
"	12	: 524	"	(Jansen Louis, Kalmthoutsestwg. 77 Ww)
"	13	: 210	"	(Stan Dirven, Bredabaan 588 Ww)
"	14	: 242	"	(Simonne Gorissen, Oude Baan 133 Grd)
"	15	: 380	"	(Louis Jansen , Kalmthoutsestwg. 77 Ww)
"	16	: 158	"	(Johan Gabriëls, Oude Baan 117, Grd)
"	17	: 130	"	(Ria Duerloo, Theo Verellenlaan, Gooreind)
"	18	: 678	"	(Walter Aernouts, Emiel Verellenlaan 33, Grd)

Gerangschikt volgens het aantal punten geeft dit voor de eerste vijf:

1. met 678 punten: nr 18 (Walter Aernouts)
2. met 662 punten: nr 8 (Fr. Gilops)
3. met 524 punten: nr 12 (Louis Jansen)
4. met 512 punten: nr 3 (Marja Van de Keybus)
5. met 504 punten: nr 1 (Louis Jansen)

Zoals U ziet is het tenslotte onze bloedeigen tekenaar die met de eerste prijs gaan lopen is. En als ge nu weet dat Walter slechts op het allerlaatste nippertje zijn tekening gemaakt heeft, kunnen we dat wel een prestatie noemen. Overigens kunnen we U uit bevoegde bron verklappen dat hij voor één keer de morele steun van de overige redaktieleden heeft moeten missen. Met andere woorden: wie ons zou verdenken van voordeelpleging ten opzichte van het eigen personeel, mag altijd de stembriefjes komen bezichtigen (ten huize van J.V.) en natellen.

Tenslotte onze hartelijke dank aan de inzenders, én van de tekeningen, én van de stembriefjes!!!

JEUGD — NIEUWS

:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:0:

Ik sta op de tinnen van een toren....
Als heraut ben ik geboren
De zon aan de kimme verschijnt.....
Luistert nu mensen van Gooreind :

" grOte K$_{l_u}$ch^t A^{V}o$_{n_D}$ "

WAT ZEG JE ?????

antwoord :
"Ik zeg //.....?

- zaterdag 1 maart (vanavond)
- in de gildezaal
- acht uur
- algemene leiding : A.C.V. Gooreind.
- gewaardeerde medewerking K.W.B. en K.A.V.
- orkest-ratie : een veel gevraagde groep uit Sint-Lères.
- hofleverancier en koning der fijnproevers : de Fik.

oooooooooooooooooooooo

De V.K.A.J.

oooo A
o .
o J
o .
o
oooo

Nodigt U ALLEN uit om naar haar mimes en spelletjes, naar haar kluchten en levensblijheid te komen kijken.

Komt - voor de stukjes...de moeite waard !!!!
- ook eens Uw benen uitslaan!!!
- gewoon een glaasje drinken !!!!

---+O+--- WEES EENS EEN AVONDJE LEKKER JONG ---+O+---

x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x

CHIRO - JONGENS.

==========

..... In de siberische koude zijn we een dagje uit geweest met onze jongens. Voormiddags probeerden we in het warme nat van een zwemdok proberen te zwemmen, en s'namiddags hebben we enkele muzea afgeschuimd, en naar de schepen op de schelde staan kijken. We hebben er een heerlijke plezante dag van gemaakt.

..... Nog enkele repetities, en we zijn klaar met ons groepsfeest. De data : 12 en 13 APRIL. De bouw van ons lokaal nadert stilaan zijn voltooiing. Maar onze financiemeester of secretaris kijkt al een heel tijdje met lede ogen tegen een zo goed als lege geldkist op.... (hier houdt mijn correspondent op met schrijven. Uw redaktielid vult aan :)...een massale belangstelling van de Gooreindenaars voor dat goed voorbereid groepsfeest kan heel wat financiële zorgen doen vergeten.

de leiding.

CHIRO MEISJES.
==========

..... werden op zondag 2 februari door hun leidsters vergast op een heerlijke pannekoekenbak. Leidster Corry bakte van twee tot vijf zonder opkijken. Drie pakken bloem, 6 flessen melk en acht eieren werden in de deeg verwerkt. De Kristimeisjes pendelden met de geurige pannekoeken van Corry thuis naar het lokaal. Al was het buiten steenkoud, de Sterretjes, de Zonnetjes de Kristimeisjes en de leidsters aten zich warm aan de geurige pannekoeken.

..... Na de bijeenkomst van de Gooreindse Jeugdraad in dit gastvrije lokaal staken een paar leiders de handen uit de mouwen om een verse hout-en kolenkonvektor in een der afdelingen van het lokaal te plaatsen. Merci vanwege de Chiromeisjes, jongens !

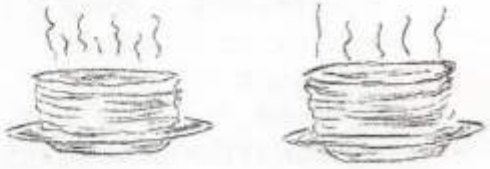

K.L.J. JONGENS.
++++++++++++++++

O-O-O houden er zeer sterk aan alle mensen van Gooreind - simpatieke buitenlanders incluis - recht uit het hart te danken voor de overtalrijke opkomst naar hun toneel. Zij zien de weg open om volgend jaar - met eigen regie, spel en beleving - een gemengd stuk te spelen.

k.l.j. jongens en meisjes.

"Op 17 februari, maandagavond aub, hielden we een algemene en gemengde vergadering.
Onze Proost belichtte in korte en rake termen het belang van de bijbel als geestelijke leiddraad voor ons leven als kristen.
Na dit inslaand pleidooi voor de Bijbel namen de meisjes de taak van gastvrouw op zich. Vica vdB., onlangs tot gewestverantwoordelijke van de K.L.J. gepromoveerd, leidde de dans door een luimig en lerend gesprek over : "Een avondje uit".
(hoe de meisjes zich opschikken, hoe ze door de jongen zouden moeten afgehaald worden, hoe ze de benen beleefd onder de tafel houden enzomeer) Het open (applaus-)doekje voor Vica was niks geforceerd.

De stemming was er, en door 15 koppels werd er voor de rest van de avond lustig op los gedanst...helemaal volgens de regels van 'een avondje uit'.

Het moeilijke van zo'n gemengde ontmoeting is natuurlijknaar huis gaan. Maar uur X was half twaalf. Een kwartiertje later werd het lokaal alleen nog verlicht door het dovende schijnsel van een potkachel. In hun bedstee droomden de gewezen aanwezigen over een avond van blije en jonge ontmoeting.

SCOUTS - ST JOZEF.
==========

Na lang wachten hebben we hem dan.
Hem ???
Ja Hem, onze vloer. Beter gezegd : de vloer van ons lokaal.
Nadat we hem hadden, zijn we onmiddelijk, en met de gewaardeerde hulp van Jan M. en C. van Looveren, begonnen de glinsterende tegeltjes aan mekaar te lijmen. Ofschoon een flesje jenever onze inspanningen vergemakkelijkte ligt de vloer toch wonderlijk LOOD.
Ja, met al dat bouwen :
er is veel werk in de winkel.

JEUGDVARIA IN TELEGRAMSTIJL.
--./---/---/.-././../.../../

//STOP// Zaterdag 22-2 dropping Tussen K.L.J. en V.V.K.S. tot vlak bij de vuurzuil van de BASF in Zandvliet. Roger D., met zijn groepje als laatste vertrokken bereikte in 2U12' al fluitend en lopend het scoutslokaal. Minder dan 1U47' later sleepte René C. zich afgemat over de drempel, onmiddelijk op zoek naar een biertje. De 31 Jongverkenners en Jongschaarleden zijn dan gezellig keuvelend uit mekaar gegaan. De dropping mocht er zijn.
Merci, chauffeur sooi (van hoydonk), en merci zeer mooi weer !!!

//STOP// Er was zeer veel Gooreindse jeugd op het bal van de K.A.J., op het Jeugdvastenbal en tijdens het Chiromeisjesfeest te Wuustwezel. Wij van Gooreind hebben het begrepen. Wanneer komt Wezels jeugd eens in groter getale naar GOOREIND ???

//STOP// Karnavalstemming en feestneuzen voor de Jong-K.L.Jeetjes In stoet werd Prinses Karnaval bij Leonie in de Goorbosstraat afgehaald. Dank voor dat snoepje(s), Leonie. De terugkomst in het lokaal werd een verrassing, want Jeanneke en Vica hadden efkens wafels gebakken tot de ploons er van sprongen. Gelukkig was er een goede ziel van de K.W.B. (de Gust) die de ploons repareerde.

//STOP:: er is nog zoveel varianieuws, maar ik STOP ermee. //STOP//

J E U G D R A A D + G O O R E I N D
o+o+o+o+o+o+o+o+o+o+o+o+o+o+o+o+o+o+o

Eigenlijk verdiende dit artikel meer ruimt, maar kom :
.... men schrijft niet alles, maar....
...ondanks de bittere sneeuwstorm vergaderden we met ALLE 16 jeugdverantwoordelijken in het Chiromeisjeslokaal ter verkiezing van drie Gooreindse jeugdafgevaardigden voor de Gemeentelijke Jeugdraad. Verkozen werden : Ivo Donkers, Marie-Louise Denies en René Cox als vaste vertegenwoordigers, en Rob rt Denies, en Piet van Looveren als vervangers. Na deze uiteraard moeilijke, maar openlijke stemming beslisten we nog dat op ZATERDAG 28 JUNI in Gooreind een sportfeest zal plaatsvinden, waaraan ALLE JEUGDVERENIGINGEN ZULLEN DEELNEMEN !!!!!!!

OPGAVE N° 11

Naam : ..... Leeftijd: .....
Adres: ..... Voorkeur literatuur : .....

HORIZONTAAL :

1. Eerstvolgende / Rooms-katholiek / Kikvorsachtig dier
2. Deel van franse ontkenning / Vader / Muzieknoot /Rivier in Italië/ En andere / Schuif / Eed.
3. Gezichtsorganen / Hij (Fr.) / Slee / Gemeente waar de beroemde pot van keizer Karel bewaard wordt / Zwaar / Vader.
4. Lengtemaat / Deel van franse ontkenning / Nam voedsel / Nieuwe testament / Echtgenote / En dergelijke.
5. Achter / Muzieknoot / Symbool voor tin / Dwarshout / Slee / Meisjesnaam / Frans lidwoord.
6. Tweede muzieknoot / Het getal .. = 3,1416 / Senior.

VERTICAAL :

1. Keuze doen / 2. Vergoeding voor geleverd werk / 3. Een / 4. Leurder/ 5. Havendam in zee / 6. Elke / 7. Tafel voor het opdragen van de H.Mis/ 8. Ritmische beweging op de maat van muziek / 9. Gehoorsorganen / 10. Vrouw die kinderen gebaard heeft / 11. Verdroogd / 12. Overkleding voor vrouwen, overeenkomend met de overjas van de mannen / 13. Groep zangers / 14. Hert / 15. Preekstoel / 16. Houten kom / 17. Voorvoegsel uit het grieks dat een drietal aangeeft / 18. Coiffeur / 19. Universiteitsbode / 20. Rivier in Italië en Oostenrijk / 21. Deken, voorzitter van een universitaire fakulteit / 22. Dichtbehaarde huid van roofdieren / 23. Vliezige buis in ons lichaam waardoor bloed stroomt / 24. Ondergronds kokervormige weg.

+°+°+°+°+O+°+°+°+°O+°+°+°+°+O+°+°+°+°+O+°+°+°+°+O+°+°+°+°+O+°+°+°+°+O+°+°+°+°

SCHIFTINGSVRAAG : Om tussen de verschillende mensen met gelijke punten in de eindklassering een scheiding te verwezenlijken lassen we nu een schiftingsvraag in. De opgave bestaat er in om zoveel mogelijk nederlandse woorden (die voorkomen in nederlandse woordenboeken) te vormen met de letters van GOORGALM. Andere letters mogen niet gebruikt worden en de letters mogen ook niet dubbel gebruikt worden. In ieder woord mogen dus slechts één A, één M enz.maar wel twee G's of twee O's voorkomen.

Oplossingen zoals steeds binnen vóór 25 maart bij Van Velthoven, L. Venstr 32 Grd. of bij de andere redaktieleden.

OPLOSSING OPGAVE NR 10

Q	U	A	S	I	M	O	D	O		D	O		P	L
U	N	S	T	E	R		O	N		R		O	R	E
G	I		E	R		I	R		S	A	M	S	O	N
B	E	E	K		E	L			L		A	L		S
E		R	K	U		E	S	K	A	D	R	O	N	
C	E	M	E	N	T		K	R	A	A	I		A	M
		I	R	I	S	D	I	A	F	R	A	G	M	A
K	A	T		F		O		A	S		K		E	R
	M	A	R	O	L	L	E	N		R	E	I	N	E
L	E	G	E	R		E	L		N	A	R			T
	T	E	M	M	E	N		A		A	K	K	R	A
O	I		B		D		K	L	O	K		N	E	K
	S	P	L	E	E	T			I		L	E	E	K
S	T		O	R	L	E	A	N	S		E	L	K	E
I		O	K		E	L	E	M	E	N	T		S	N

Wij hadden gedacht dat opgave 10 iets moeilijker geworden was door er enkele niet-alledaagse woorden in te smokkelen. Iedereen heeft echter hier of daar een nieuwe kalender gekregen en het was dus geen probleem om de Latijnse naam te vinden van de eerste zondag na Pasen. Iedereen blijk ook Quebec te kennen en tevens zijn gewicht iedere dag te kontroleren met een unster. Opmerkingen kwamen niet binnen en ons typistje dat we al dikwijls in zijn hemdje gezet hebben zit in het examen. We gaan hem dus ook niet ergeren en geen woorden meer verspillen aan de vorige opgave. Onze nieuwe opgave heeft een ongewoon uitzicht te wijten aan de feeststemming waarin wij verkeren nu dat ons trootelkind verjaart. Moeilijk is deze opgave niet, maar hopelijk zitten er toch enkele addertjes in het gras die het nog spannend maken nu het de laatste keer is. In het volgende nummer hopen we reeds de volledige eindklassering te kunnen brengen. We wijzen nog eens op de schiftingsvraag die zal beslissen over de plaatsen bij gelijke punten.

We kregen deze maand 29 oplossingen binnen waarvan er 23 juist waren.
Foutieve inzendingen kregen we van : Mevr. Van Coulen / Zuster Pharaïldis / Van Hooydonck Karel / Verdyck Paula / Gabriëls Corry / Aernouts Guillaume.
Juiste inzendingen kwamen van : Hofmans Leon / Couppens Gustaaf / De Wilde Lilian / Abelshausen Karel / Matthieussen-Couppens / Janson Hendrik / Zuster Ilona / Van Bergen Marianne / Pockelé Wilfried / Matthieussen Willy / Simons Louis / Koyen Marcel / Nuytemans Jaak / De Clerk Jozef / De Ranter René / Blom Leon / Scheipers Jacky / Gommers Els / Lippens Nicole / De Bal Jos / Smeyers Albertine / Haest Marc / Janson Louis
Winnaars werden : Couppens Gustaaf en Zuster Ilona.
Het algemeen klassement ondergaat uiteraard weinig wijzigingen. Hendrik Janson blijft leider op één opgave van het einde, gevolgd door Hofmans, Abelshausen, De Wilde, Zuster Ilona, en Simons Louis die allen één fout hebben. Twee fouten hebben Couppens, Van Bergen en Zuster Pharaïldis, Janson
EINDEKRUISWOORDRAADSELEINDEKRUISWOORDRAADSELEINDEKRUISWOORDRAADSELEINDE

OPINIEPEILING

We kregen slechts 39 antwoorden binnen wat helemaal niet voldoende is om een besluit te trekken. De meesten vinden Goorgalm goed tot machtig, en iemand vindt ons blad zelfs overweldigend. De dagklapper lijkt de liefst gelezen rubriek te zijn. Over de andere rubrieken zijn de meningen verdeeld en sommigen maakten interessante , grappige opmerkingen. Meer daarover zult U vinden in ons volgende nummer. Daar vindt U dan tevens de eventuele veranderingen of aanpassingen die we zullen doorvoeren aan de hand van de inzendingen. Hebt U vergeten om Uw mening binnen te sturen doe het dan nog zo vlug mogelijk. Diegenen die al ingestuurd hebben danken we reeds voor hun medewerking. Onze speciale dank gaat naar zij die door een bijgevoegd briefje hun lof hebben gezongen en ons een riem onder het hart hebben gestoken.

Abonnementen!!!

Bent U al geabonneerd?

vanaf 1 maart zal U een nieuw abonnement aangeboden worden!

Behoort U nog niet tot deze gelukkigen?

Nu krijgt ook U de kans tegen de volgende "fantastische" Voorwaarden: abonnement: 75 Fr

STEUN-abonnement: 100 Fr

(P.S. men bestelt ten huize!)

Laatste berichten !!

N I E U W E A B O N N E M E N T E N

Wij ontvingen reeds van een zestal mensen het geld voor een abonnement van volgende jaargang. Goed begonnen is half gewonnen, zouden wij zo zeggen. Wij gaan de namen hier niet neerschrijven, daar wij in volgend nummer een volledige lijst van de abonnees zullen publiceren.

HOE BETALEN? HOE BETALEN?? HOE BETALEN??? HOE BETALEN???? HOE BETALEN??????

R. Van Staay, een oud-Gooreindenaar, maar momenteel wonend in Wechelderzande, vraagt ons hoe hij het nieuwe abonnement moet betalen, daar hij Goorgalm zo smakelijk vindt dat hij absoluut wil geabonneerd blijven. Wel Raymond, ge kunt dit door overschrijving of storting doen op:

POSTREKENING 95.438

van: Louis Van Velthoven, Venstraat 32, Gooreind.

ZEER BELANGRIJK!!!!!!!!!! (Prijs : 75 of 100 F)

Voor diegenen onder de zgn. "buitenlandse abonnees", die gaarne een vernieuwing van hun abonnement zouden hebben, kunnen dit eveneens langs deze weg (dus langs bovenstaande postrekening) doen. Dit geldt natuurlijk NIET voor de mensen van Gooreind zelf: daar zullen de redaktieleden (m.a.w. wij) aan huis komen.

HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

U zult misschien al gewaargeworden hebben, lieve lezer, dat wij steeds boven het minimum van 30 bladzijden, dat we verleden jaar bij onze start beloofd hadden, gegaan zijn, wat zeg ik gevlogen zijn. Desnietaltemin behouden wij de prijs van ons abonnement op 75 F (= VIJFEN ZEVENTIG BALLEKENS).
Ook de stijgende levensduurte, de B.T.W. en de luxueuse recepties die onze voorzitter regelmatig geeft aan zijn intieme vrienden, hebben de kas van Goorgalm niet kunnen aantasten, zodat wij er (nog) aan uitkunnen. Evenwel zouden wij het zeer op prijs stellen, mocht U de goedheid bezitten in de plaats van 75, HONDERD BALLEKENS te betalen.

op voorhand dank.

HONDERDHONDERDHONDERDHONDERDHONDERDHONDERDHONDERDHONDERDHONDERDHONDERDHO
U HEBT NOG STEEDS DE TIJD OM OPINIEPEILINGEN IN TE STUREN!!!!!!!!!!!!!
?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./§?./

Het spijt ons werkelijk, maar ommwille van een grove nalatigheid vaneen zéér hoge funktionaris van Goorgalm zal er deze keer geen proostenwoordje , en ook geen "Komen en Gaan" verschijnen. Onze ekskuses voor de verstokte lezers van deze rubrieken.
EINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDEEINDE